

ಕಲಬುರ್ಗಿಯ

ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರವು

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ, ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿರತ್ನ ಪಂದಿತ,

ಶ್ರೀ ವೀರನಗೌಡ ಡಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ ಮೆಣಶಿಗಿ

ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರು, ಧಾರವಾಡ.

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಾಯ್. ಪವಾರ,

ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಧಾರವಾಡ

೧೯೭೩

ಬೆಲೆ : ೧೨ ಆಣೆ

॥ ಲಿಂಗಮುಖ್ಯೈಃ ಜಗಹತ್ಸರ್ವಂ ॥

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಸೀದ

ಶ್ರೀಗುರುಮರುಳಾರಾಧ್ಯರು.

ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ

ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆಯ ಭವ್ಯದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಾಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ
ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನೂತನ ಪಂಚಲೋಹದ ಮೂರ್ತಿಯು.

ಅರ್ಪಣೆ

ಶಿವಶರಣರ ಘನವೇದ ನೂರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು
ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುವ ಪರಮವೈರಾಗ್ಯ
ಮೂರ್ತಿಗಳೂ, ಕಾರಣಪುರುಷರೂ ಅದ, ಕಲಬುರ್ಗಿ
ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧಿಪತಿಗಳಾದ,
ಮಹಾಸಾಧೂಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ,

ಶ್ರೀ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ಅಪ್ಪಾ ಉರ್ಫ ಶ್ರೀಶರಣಬಸಪ್ಪ
ಇವರುಗಳ ದಿವ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಳಿಗೆ

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ
ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

—ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ

॥ ಸಿರಿಗನ್ನಡಂಗೆತ್ತೆ ॥

ಸಾವಳಗಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ,

ಶ್ರೀ. ನಿ. ಪ್ರ. ಸಿದ್ಧರಾಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ

:: ಆ ಶೀರ್ವಾದ ಪತ್ರಿಕೆ ::

[ಧಾರವಾಡ ಮುಕ್ತಾಂ ತಾ|| ೩೦-೧-೧೯೫೫ ಮಾಘ ಶು|| ೭ ರವಿವಾರ]

ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಕರುಣೆಯ ಕಂದ,

ನೆಲಿಗುಂದ ಅಜಾತ ನಾಗಲಿಂಗಜ್ಞನ ಕರಕಂಜಾತರಾದ, ಮೆಣಸಿಗಿ
ದೇವೇಂದ್ರಗೌಡರ ಸುಪುತ್ರ ವೀರನಗೌಡರೇ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಇತಿಹಾಸ
ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನಲುಮೆಯ ಸುರುಪರ, ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಾಮ,
ಪಟ್ಟಣ, ನಗರಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಅವತಾರದಿಂದ
ಶಿವಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರೆಗೂ ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಚರಿತ್ರೆ
ಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆದುದರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಆಶೀರ್ವಾದ
ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೀಯುವ ಸು ವರ್ಣ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು
ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಡುಸಂತಸವಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಸಿಗಳೇ,

ನೀವು ಮಠಮಾನ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ, ದೇವತಾಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಗಾಗಿ, ಸಾರ್ವ
ಜನಿಕ ಫೀ ಬೋರ್ಡ್‌ಗುಗಳಿಗಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಸಮ್ಮೇಲನಗಳಿಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾದಾನ
ಹಾಗೂ ಮಂಗಲಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಮನಸಾರೆ ದುಡಿದುದರ
ಫಲವಾಗಿ ಇಂದಿನ ನಿಮ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉನ್ನತಿಯು ನಿಮ್ಮ ಜೇಷ್ಠಭಾತ್ಯ
ಗಳಾದ ಕೀರ್ತಿಶೇಷ ಆಯುರ್ವೇದ ಪಂಡಿತ, ಕವಿಕುಲತಿಲಕ ಕೈವಾ
ಬಸವನಗೌಡರ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದ ನಿಜಾಮ ಸರಕಾರದ ಆಸ್ಥಾನ
ಪಂಡಿತರಾದ, ಕೈವಾ ರುದ್ರಗೌಡರ, ಸೌಜನ್ಯದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಾಳಿ
ಬಂದಿದೆಯಷ್ಟೇ! ಮುಂದಾದರೂ ಅವರ ವಿಶಾಲ ನೋಟದ ಮಾಟವು ನಿಮ್ಮ
ಬದುಕಿನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೈದೀಪವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಉದ್ಯೋಗಪ್ರಿಯರೇ,

ಸತತೋದ್ಯೋಗಿಯಾದ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ತಾನಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಾಳೆಂಬ ನೀತಿವಚನವನ್ನು ಎಳೆವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅರಿತು ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹಿರಿಯರ ಮನಸೊಲುಮೆಯಿಂದ ದುಡಿದು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರತಿವರುಷ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ “ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗ”ದ ಮುಖಾಂತರ ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವಿರಿ. ಈಗಲೂ ನೀವು ಅಲಸ್ಯಕ್ಕಿಂಬುಗೊಡದೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಒರೆದು, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಹಾಬಲಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಈಗಿನ ತರುಣರಿಗೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ.

ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರೇ,

ಸರ್ವಜೀವನ, ಸಮತಾಭಾವನೆ, ತ್ಯಾಗವೃತ್ತಿ ಇವೇ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನ ಸೂತ್ರಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀವು ನಾಡವರ ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅನುಕರಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಅಭಿಮಾನದಮಾತಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿಗಳೇ,

ಅನ್ನದಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನದಾನವು ಮಿಗಿಲೆಂಬ ಮನವರಿಕೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡದೇವಿಯ ಕಂಠಮಣಿಯಂತಿರುವ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕುಷ್ಟಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ಬೋರ್ಡಿಗೆಗೆ ಎಂಟು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನೀವು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಹಾಗೂ ಕುಡಿಯೊಡೆದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮುರಡಿ ಭೀಮಜ್ಞಾನವರ ಅನಂದಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಉದಾರ ಕಾಣಿಕೆಯ ಹೆಗ್ಗುರು ತಾಗಿದೆ. ಎಂದಾದರೊಂದುದಿನ ಕೆಡುವಡಲಿನ ಅಥವಾ ದುಡ್ಡಿನವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಿಳದೆ, ಅಚ್ಚೇಯದೆ ಉಳಿಯಬಹುದಾದ ಕೀರ್ತಿಕಾಯಕವನ್ನು ನೀವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಇನ್ನಿತರ ಬಡವ, ಬಲ್ಲಿದ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಮಾರ್ಗ

ದರ್ಶಕನಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಪರಂಪರೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅನೇಕ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ, ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನೀವು ತನು-ಮನ-ಧನಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹುಜನರು ಎದೆದುಂಬಿ ಉಗ್ರದಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಕಿವಿಯಾರೆ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತು ಕೊಡಗೈ ಕಲಿಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತೊಡಲ ಹರಿಗೆ ಕನ್ನಡ (ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಡೆದ ಕೈವಾ) ಫಕೀರವ್ವಗೌಡಶಾನಿಗೆ) ತಾಯಿಗೆ ನಿಂತಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೇ,

ಹರನ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಳು ಹೆಸನಾಗಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಅದರ ಬೆಳಕು ಒಡನಾಡಿಗಳ ಒಳ ಎದೆಯ ಹಣತಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಆರದಿರಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ದರಸುವದಲ್ಲದೆ, ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮವರು ಕುಷ್ಟಿಗಿ ತಾಲೂಕಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದ ಸಾಸ್ವಿಹಾಳ, ಹಿರೇಮನ್ನಾಪುರ, ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮಗಳ ನಿಮ್ಮ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಚಿಗಿರು ಚಿಗೊಡೆದು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಆಸರವಾಗಲೆಂದು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದನಮ್ಮ ಸಕಲ ಸದ್ಭಕ್ತರ ಸಂಜ್ಞೆಯೊಡನೆ ಇಂದು ಅಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಈ ವರುಷ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಜರಗಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ, ಹಾಗೂ ಮಹಾಗಣಾ ರಾಧನೆ ಮತ್ತು ರಘೋತ್ಸವಾದಿ ಅಂದಿನ ಮಂಗಳಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ, ನಿಮ್ಮ ಕುಲೋದ್ಧಾರಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾದ ಅರಭಾಷೀ ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯದ ಶ್ರೀಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ, ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನೂ ಅನವರತ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ.

ಆಶೀರ್ವಾದ ಸತ್ರಿಕೆ

ಕುಷ್ಠಗ್ರಿ ಮದ್ದಾಸಿಸ್ತಾನಿ ಹಿರೇಮಠದ ಪಟ್ಟಾಭ್ಯಕ್ಷರಾದ,
ಶ್ರೀ. ಷ. ಬ್ರ. ಕರಿಬಸವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು
ಅವರಿಂದ.

ಕಂದ|| ಕರಿಬಸವೋ ಬರ್ಹುಮೆ ಸ-|| ಲ್ಲಿತ ಕವಿಪ್ಪಂ ನವಗಂ ಸುಭಗಂ ರಮಣ ||
ವಿಲಸಿತ ರತಿರಸ ರಸಿಕತೆ | ತಲೆದೋರ್ಪುದುಕಾನೆ ಕರಿಬಸವಂ ಬಂದವದ್ ||೧||

ಎನ್ನುವಂತೆ ಕವಿಯು ಕಾವ್ಯಲೋಕದ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು. ಕವಿಯು
ವಾಣಿ ಹೃದಯದ ಅಮರವಾಣಿ. ಕವಿತಾವಾಹಿನಿಯು ಕವಿಯ ಭಾವಪ್ರೀತಿ

ನ್ನತ ಗೌರೀಶಂಕರ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದ ಪುಣ್ಯಗಂಗಾವಾಹಿನಿ. ಅವನ ಪ್ರಖರ ವಾದ ಕಾವ್ಯತಪಸ್ಸಿನ ಪ್ರಭೆಯೇ ದಿವ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿಭೆಯು. ಕವಿಯ ಹೃದಯವು ಹೆಣ್ಣಾದಹಾಗೆ ಕವಿತಾಕಾಮಿನಿಯ ಮಂದಹಾಸವು ಉಲ್ಬಾಸ ದಿಂದ ಹೊರಸೂಸಹತ್ತುವದು. ರವಿಯು ಬಾಹ್ಯವಸ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕನಾಗಿ ದ್ದಾನೆ. ಕವಿಯು ರವಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಅಂತರ್ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

“ ರವಿಕಾಣದುದಂ-ಕವಿಕಂಡಂ ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಣು ಡಿಯಂ ತೆ ಮೇಲಿನ ಮಾತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ವರಕವಿಯು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನು ವಿರಾಡ್ರೂಪನು.

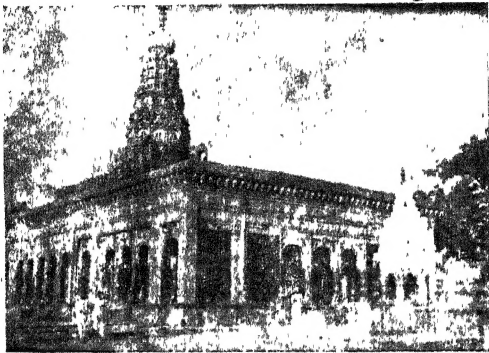
ಮಾರಾರಿಯ ಕೃಪೆಯಿಲ್ಲದಂಗೆ ಕವಿತ್ವಶಕ್ತಿಯು ಸಿದ್ಧಿಸದು. ಇಂಥ ಕವಿಗಳ ಬಳಗದಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗಕರ್ತರು ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ೫ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ ಒಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸದುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ “ ಕನ್ನಡ ಕಾಳಿದಾಸ ನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೈಕುಲುಕುವಂತಾದೀತು.

ಹಿರೇಮನ್ನಾಪುರ |
ತಾ|| ೭-೧೦-೫೪ |

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ

ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರದ ಕಲಶವನ್ನೇರಿಸಿದ,
ಕಲಬುರ್ಗಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ

ಶಿವಯೋಗ ಪ್ರವಚಾರಂ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರಂ |

ವಂದ್ಯೋ ಸ್ಮತ್ಕಾರಕಾಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರಂ ||

ಬೇದ ಪದಾರ್ಥವಿಹೀನಂ ಶಿವಯೋಗವಿಶೇಷವಿದ್ಧಿಂ |

ಪುರುಷಸಿದ್ಧಿ ಶಿವಾರಾಂಭಂ ಪ್ರಣವೋಸ್ತಿ ಸುಮಂಗಲಂ ||೧||

ಮುದ್ರಕರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬೇಖಕರಿಗೆ ಶ್ರೀಗುರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು

ಸಂಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸ್ವರಾಜ್ಯನಿರ್ವಹಾರಾರುರು

ರೋಗ್ಯ ಸುಖಾನ ಸಂಪದಗೋಪ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ

ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನೇ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವೆ.

ಸ್ವಸ್ತಸ್ತು ಚಕ್ರಿಸಮೃದ್ಧರಸ್ತು ಜ್ಞಾನಸಮೃದ್ಧರಸ್ತು ಶಿವಂ ಶಿವಮು-೨

ಬಾಸಗುಂಪಿ

೧-೨ ಬಾಸ |

ಲಿಂಗನಗೌಡಾ ಡಿ. ಎಸ್. ಸಾಹೇಬ ಮೆಣಬಗ

ಶ್ರೀಮದಧರ್ಮ ವಿವೇಚನಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಭೋಗಾಪುರ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ
ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಈಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ಅವುಗಳೆಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಪರಿಣಾಮವಾಗಿರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ
ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಸಾರಸ್ವತ ತತ್ವೋಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣನಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವು.
ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕಂಪುಬರುವುದು.

ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರು ಬರೆದಿರುವ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು
ಓದಿನೋಡಿಸುವೆ. ಇವರ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೇ
ಭಾಷೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿವೆ. ಭಾಗ್ಯೋದಯ
ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರು ನುರಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಲೇಖನಿಯನ್ನು ಹೆದವರಿಗೆ
ಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಾರಾಂಶದ ಮಾಲೆಯು ಸಮುದ್ರದ ತೀರಗಳಂತೆ ಬರುತ್ತವೆ.
ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಗೀತದ ಸೊಬಗೂ ಸೇರಿವೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ: ಮುಂಬೈ

ತಾ|| ೫-೧೨-೫೪

ಶುಭಂ ಭೂಯಾತ್

ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರ||
ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದ ನೂತನ ಶಿಲಾಮಯವಾಗಿ
ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭವ್ಯವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನವು.

ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನ ಶ್ರವಣಮಾತ್ರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ನೆಕಲಸಂಸಾರ ಬಂಧನಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವನೋ, ಅದನ್ನು ವಸ್ತುವೆಂದೂ, ವಸ್ತುಗಳು, ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ನಿಷ್ಕಲ್, ಶಿವ, ಸರ್ವಜ್ಞ, ಸರ್ವಕರ್ತಾ, ಸರ್ವಗ, ನಿರ್ಮಲ, ಅದ್ವಯ, ಸಮೀಪ್ಯೋತಿ, ಅನಂದನಂತಃ ನಿರ್ವಿಕಾರ, ಮಾತೃಕ, ನಿರ್ಗುಣ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ, ಎಂಬ ಅನೇಕ ನಾಮಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಪರವಸ್ತುವಿನ ಅಂಶವೇ ಜೀವಜಂಬು ಸಂಸ್ಥೆಯಿಂದ ಕರೆಮಾಳ್ಪುವುದು. ಅಂತಃ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ ಶಿವಯೋಗಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಸೂತ್ರಿಯನ್ನು ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿಗಾಗಿ, ಮೂರು ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಧನ್ಯನಾದೆ. ಇಂಥ ಕಲಾಕೃತಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಯಗ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಭವಿಷ್ಯವಾರದಾದ, ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲೇ ಪೂಜೆ ಬರ್ಚಿಸಿರುವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಸತ್ಯಾಗಿಯೂ ಅನಂತ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು.

ಮುಖ್ಯ
೮-೨-೧೯೫೫

ಶಸ್ತ್ರಿ,
ತಿ. ರು. ನೆಸ್ಸಿ, M. P.
ಸಂಪಾದಕರು ಸಮಯಗ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ಮುಖ್ಯ

॥ ಶ್ರೀ ಗುರು ದುರದುಂಡೀಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

ಶರಣಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಮೃತಕಿರಣವಾಗಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿರುವ
ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಅರಭಾವೀ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ, ಶ್ರೀ ದುರದುಂಡೀಶ್ವರ ಸಿದ್ಧ
ಸಂಸ್ಥಾ ನಮಠದ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಮಹಾಂತಶಿವಯೋಗಿಗಳ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ
ತಾ|| ೨೦-೧-೧೯೫೫ ನೇ ಸಪ್ತಮಿ ಚಂದ್ರವಾರ ಮುಂ|| ೧೧ ಘಂಟೆಗೆ

ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ

ಎಂಬೀ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಮುದ್ರಣಾರಂಭ ಕಾಲಕ್ಕೆ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಅನ್ನಣೆ ಕೊಡಿಸಿದುದು

ಜಗಜ್ಜೋತಿ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಸುಮಾರು ೨೦೨ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ
ದೈವರಾಜಾದ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಗರನಾಡೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಸುರಪುರ
ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯೆಂಬ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಾಶೋಕ್ತ
ಮಠದ “ಆದಯ್ಯ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ರೆಂಬ ವೀರಶೈವ ದಾಸತಿಗಳಿಗೆ ಮಗ
ನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ, ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿ
ಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಾನ
ವಾದ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಮಹಾಸು
ಭಾಷನ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬೀ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಇಂದು ಮುದ್ರಣ ಸಮಾರಂಭ
ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಿಂ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಮುದ್ರಣಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಿಂ. ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಒಡೆಯರಿಗೂ
ಸಂಗ್ರಾಹಕರಾದ ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರಿಗೂ ಈ ಮೂಲಕ
ಅಪ್ಪಣಿಯನ್ನು ದೂಸಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹುದರಿ, ಗಿರಿ ಗಂಧರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ
ಶ್ರಮಿಸುವ ಯೋಗಿಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ
ಬೆಳೆದು ಎಲ್ಲರ ಸುಖ ದುಃಖಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರೆತು ಅವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ
ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಭೋಧಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ
ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಂತಹ
ಮಹಾಸುಭಾವನು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವೀರಶೈವ ಶರಣರು ಇಂತಹ ಪೂರ್ಣ ಯೋಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆ
ಯುವರು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದು
ಇಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗ್ಯೋದಯ ಪಂಚಾಂಗ ಕರ್ತರ ನಾವು
ನದ ಕೃತಿಯು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ತಾಯ್ ಶಿರಮುಡಿಯು ಮುಡಿವಂತಾ
ಗಲಂದು ಹರಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪವಿತ್ರ ವಂಶೀಯರೇ ಆಗಿದ್ದ ಮಾನ್ಯ
ಮೊದ್ವಪ್ಪ ಅಪ್ಪಾ ಉರ್ಪ ಶ್ರೀ ಶರಣಪ್ಪಾ ಯಜಮಾನರು ಶರಣರ ಆಚಾರ
ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥಾ
ನದ ಹಾಗೂ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿಕರ
ವಾಗಿ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂದು ನಾವು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ
ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ತ್ರಿಕಾಲ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾದಿ ಸೇವು ನಿಷ್ಕರಾಗಿಯೂ
ದಾಸೋದ ಸಿಧಿಗಳಾಗಿಯೂ “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗ” ಮರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಪುಳ್ಳ
ವರಾಗಿಯೂ ನೀತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಶೀಲರಾಗಿಯೂ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿರುವರೆಂದು
ನಾವು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಹರ್ಷಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಇವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಮಹಾದೇವಿ ಕನ್ಯಾ ಮಾಧ್ಯ
ಮಿಕ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಡಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಫ್ರಿ ಷೋರ್ಟಿಂಗ್‌ನೂ ಮತ್ತು
ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಶಿವಾನುಭಾವಿಗಳೂ, ಸಮಾಜೋದ್ಧಾರಕರೂ, ದಾಸೋದ್ಧಾರಿಗಳೂ
ಆದ ಶ್ರೀ ಮೊದ್ವಪ್ಪ ಅಪ್ಪಾ ಉರ್ಪ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸಪ್ಪ ಇವರ ದರಿ
ಶುದ್ಧನಾದ ಹೃದಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪರಮಾನು
ಗ್ರಹ ಬೀಜವು ಅಂಕುರಿಸಿ ಅನೇಕ ಮಹಾನುಭಾವರ ಸಂಗ ಸದನಾಸಗಳಿಂದ
ಬೆಳೆದು ದಾಸೋದ್ಧಾರವು ಅವರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಫಲಿಸಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು.

ನೀನೇ ಇರಲಿ ಜನಜೀವನ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ
ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರುವ ಈ ಸಂಕ್ರಮಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಈ ವಿಶ್ವ
ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದು ಮುದ್ರಣಾರಂಭ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು
ನಮ್ಮ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಬಿಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿಗೆಯು
ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲೆಂದು ನಾವು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಮುರುಗೇಶ
ಧಾರವಾಡ
ಮುಕ್ಕಾಂ ತಾ. ೩೦-೧-೫೫

ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸರವಾಗಿ
ಬಸಪ್ಪಾ ಮುಕ್ಕೇರಿ ಮುರಗೋಡ

ಆತ್ಮನಿವೇದನೆ !

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಧರ್ಮ, ಅಸತ್ಯ,
ಅನಾಚಾರ ಮೊದಲಾದ ದುರ್ವ್ಯಸೂ-
ರಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ತಾಂಡವವಾಡು-
ತ್ತಿರುವಾಗ ಮಾನವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ
ಶಾಂತಿಸಿಗುವದು ದುರ್ಲಭವಾಗುತ್ತದೆ.
ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ,

ಪರಿತ್ರಾಸಾಯ ಸಾಧೂಸಾಂ
ವಿನಾಶಾಯ ಚ ದುಷ್ಟಾಶಾಂ |
ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾ ಪನಾರ್ಥಾಯ
ನಗಭವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗೇ || ೧ ||

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು

ಎನ್ನುವಂತೆ, ಭಗವಂತನು ಪ್ರಮಥರೂಪದಿಂದವತರಿಸಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಧರ್ಮೋ-
ದ್ಧಾರಗೈಯುವಂತೆ, ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರು ವರುಷಗಳ ಪೂರ್ವ ಪಿಶ್ಚ-
ಶಾಂತಿಗಾಗಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾವತಾರಿಯಾದ “ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ” ನು,
ಗುಡಗುಂಟೆ “ ಅಮರೇಶ್ವರ ” ನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ, ಸುರಸರ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ
ರುವ ಅರಳಿಗುಂಡಿಗೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜಗನ್ಮಾತೆಯಾದ ಸಂಗಮ್ಮನವರ
ಗರ್ಭದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದನು. ಈತನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಕರ್ಮ
ಯೋಗಿಯಾಗಿ ಕಾಯಕನಿರತನಾಗಿ, ಚರದಾಸೋಪ ಕಾರ್ಯವನ್ನೆಸಗುತ್ತ
ಅನಂತ ವವಾಡಗಳನ್ನೆಸಗಿ, ಉತ್ತರ-ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮುಕುಟಮಣಿಯೂ,
ಸಕಲಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವೂ ವಿಶೇಷತಃ ಹರಗುರುಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಗರವೂ,
ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವೂ ಆದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಭೂಕೃಪಾಸವೇನಿಸಿದ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಕೊರಟು, ಕಲ್ಯಾಣದ ಬ್ರಹ್ಮನರಿಯ
ಕೊಡ್ಡವ್ವಗೌಡನ ಭಕ್ತಿಗಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದುಕೊಂಡು
ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ನಿಜಧರ್ಮದರೂಪ

ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಬೀರಿ, ಶ್ರೀಬಸವಾದಿಪ್ರಭುಧರಾಚರಣೆಯಂತೆ, ನುಡಿ
ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ, ಪವಾಡಪುರುಷನಾಗಿ, ಶಿವಸಿಂಗತ ಶಿವಶರಣರಧಿಕವೆನ್ನು
ವಂತೆ ಶಿವಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದರೂ ಕೂಡಾ ಕಿಂಕರ
ನಾಗಿ ಪ್ರೀ. ಸೃ. ಶಾ. ಶಕ ೧೭೪೪ ನೆಯ ಚಿತ್ರಭಾಸು ಸಂಗ್ರಹ, ಫಾಲ್ಗುಣ
ಕೃ|| ೧ ಗುರುವಾರ ರಾತ್ರಿ ೧೨ ಗಂಟೆಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಜಿರಿತನು. ಈ ತಪೋ
ನಿಧಿಯ ಲೀಲೆಗಳನ್ನಂತವಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ನನಗೆ ಮೊರೆತವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ನಂಗ್ರ
ಹಿಸಿ ಬರೆದು, ಕಲ್ಯಾಣದ “ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ ” ಎಂಬ
ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವನು. ನಾನು ಬರೆದಿರುವ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜೀರಿ
ವಿಷಯಗಳಾಗಲಿ, ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಶಗಳಾಗಲಿ, ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು
ಓದುವ ಪಾಠಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮುಂದಾದರೂ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ,
ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನಗವರು ಬರೆದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರ
ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ಸ್ವತೀಯ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಮರಿಸುವೆನು.

ಧಾರವಾಡ
ದಿ. ೨೦ ಜನವರಿ ೧೯೫೫ }

ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಪಾಭಿಲಾಷಿ,
ವೀರನಗೌಡ ದಿ ಎಸ್ ಪಾಟೀಲ.

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರವು

ಹೈದರಾಬಾದ ಸಂಸ್ಥಾನದ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ, “ಸುರಪುರ” ಸಂಸ್ಥಾನದ (ಸಗರನಾಡೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇರುವ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥಾನ) ನಿ ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರು ವರುಷಗಳ ಮುಂಚೆ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ “ಆದಪ್ಪ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ರೆಂಬ ದಂಪತಿಗಳು ಶಿವಭಕ್ತ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿದ್ದರು.

ಶ್ಲೋ|| ವಾಂಛಾ ಸಜ್ಜನ ಸಂಗಮೇ ಷರಗುಣೇ ಪ್ರೀತುರ್ಗೌ ನಮ್ರತಾ |
ವಿದ್ಯಾಯಾಂ ವ್ಯಸನಂ ಸ್ವಯೋಷಿತಿ ರತಿಲೋಕಾಪಸಾದಾದ್ವಯಾಂ |
ಭಕ್ತಿಶ್ಯೂಲಿನಿ ಶಕ್ತಿರಾತ್ಮದಮನೇ ಸಂಸರ್ಗಮುಕ್ತಿಃ ಖಲೇ |
ಷ್ವೇತೇ ಏಷ ನಸಂತಿ ನಿರ್ಮಲ ಗುಣಾಸ್ತೇಭ್ಯೋ ನರೇಭ್ಯೋ ನಮಃ ||೧||

ಎಂಬಂತೆ ಆದಪ್ಪನು, ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನೂ ಅನ್ಯರಗುಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಸುವವನೂ, ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ವಿನಯವುಳ್ಳವನೂ, ಶಿವವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವನೂ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ವಿನಹ ಮಕ್ಕಾದ ಅಬಲಿಯರು ತಾಯಿಯ ಸಮಾನವೆಂದು ತಿಳಿದವನೂ, ಜನಪದ ಅವವಾದಕ್ಕೆ ಅಂಜಿಕೆಯುಳ್ಳವನೂ, “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗ” ಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೂ, ದುಷ್ಟರ ಸಂಗವಿಲ್ಲದವನೂ ಆಗಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೂ ತನ್ನ ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಭೂ-ಜನಕ್ಕೆ ನಡೆಸುಡಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದ ದೇವಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. “ಯದ್ಭರ್ತು ರೇವ ಹಿತಮಿಚ್ಛತಿ ತತ್ಕಲತ್ರಂ” ಎಂದಂತೆ ಆದಪ್ಪನ ನಿಜರಮಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ನಾರಿ-ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ದಾರಿ! ನಾರೀ-

ಇದಕುಸಕಾರಿ!! ಎಂಬ ಸರ್ವಜ್ಞನ ಭಾವವು ನಿಜವೆಂಬದು ಈಕೆಯ
ನಡಾವಳಿಕೆಯಿಂದ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ಲೋ|| ಮಾನುಷ್ಯಂ ವರವಂಶ ಜನ್ಮವಿಭವೋ ದೀರ್ಘಾಯುರೋಗ್ಯತಾ |

ಸನ್ನಿತ್ರಂ ಸುಸುತಃ ಸ್ವಯೋಷತಿ ರತಿರ್ಭಕ್ತಿಶ್ಚ ಗೌರೀಪತೌ |

ವಿಸ್ವತ್ಸಂ ಸುಜನತ್ರಮಿಂದ್ರಿಯಜಯಸ್ಯತ್ಪಾತ್ರದಾನೇರತಿಃ |

ತೇ ಪುಣ್ಯೇನ ವಿನಾ ತ್ರಯೋದರ ಗುಣಾಃ ಸಂಸಾರಿಣೋ ದುರ್ಲಭಃ||೧||

ಎಂದಂತೆ ಇಂಥ ಸಂಸಾರಿಯು ದುರ್ಲಭನು. ಈ ಹದಿಮೂರು ಕಂಡಲ್ಲಿ
ಉತ್ತಮ ಸಂಸಾರಿಯು “ಗೃಹಣೀ ಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ” ಎಂದಿರುವದ
ರಿಂದ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದರೂ ಇವನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆನಂದನ
ನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈಕೆಯ ಗಂಡನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಂತೆ
ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ತೊತ್ತಿ
ನಂತೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗಂಡನಿಗೆ ಉಗ್ರಸುವಲ್ಲಿ ಅವನ ತಾಯಿಯ
ಭಾವನನ್ನು ತಾಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾನ-ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಅನುಕೂಲ
ವಾಗಿ, ಶಾಂತಗುಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ರಂಘಿ
ಯಂತೆ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಗಂಡನೇ
ಗಂಡಸರ ಮುಖವನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಂದೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.
ಅವಳು ಒಮ್ಮೆ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ ತಿಲಾದ ಮುಸಿಯ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ
ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, “ನಾರಿಯರು
ಕುಟ್ಟುವಾಗ ಹಾಡುವ ಪದವೊಂದು ನೆನಪಾಗಿ” —

ಬಾಲಕರಿಲ್ಲದೆ ಬಾಲಿಷ್ಠಾತರ ಜನ್ಮ ಬಾಧಿಗಿ ಎತ್ತು ದುದಿಹಾಂಗ |

ಬಾಳೆಲೆಯ | ಹಾಸ್ಯಂಧು ಬೀಸಿ ಜಗದ್ವಂಗ || ೧ ||

ಎಂದು ಕಸವಿಸಿಯಿಂದ ಮನಗ ಬಂದು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕ
ಳಿಲ್ಲದ ನಮ್ಮ ಬಾಳೆಯು ವ್ಯರ್ಥವಾದದ್ದು. ನಮಗೆ ಗತಿಯೇ ಆಗು
ವು. ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರಲು, “ಆದಷ್ಟು ಮರುಕೇ” ಪೂರ್ವ

ದಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದವರ ಅನೇಕ ಕಥೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಸಾಕು ಸಾಕು! ದುಃಖವನ್ನು ಸುಕುಮಾಡು. ಹಂಸೆಯ ಶ್ರೀ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನನ್ನು ನಂಬಿ, “**ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ರುದ್ರಾಣಿ**” ಗಳೆಂಬ ಗಂಡ-ಹೆಂಡರು **ರಾಘವಾಂಕನ**ೆಂಬ ಮಗನನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹರನಿಗಿಂತಲೂ ಗುರುವೇ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು ತೋರಿಸಿದಂಥ, ಉಭಯ ಕವಿ ಶರಭ ಭೇರುಂಡನೆಂದೆನಿಸಿದಂಥ ಆ ಮಗನಿಂದಲೇ ಗತಿ ಗಾಣಲಿಲ್ಲವೆ? ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಶಿವಕವಿ, ಶಿವದೇವನೆಂಬ ಹರಭಕ್ತನು ಹಂಸೆಯ ಹರಿಹರಾಚಾರ್ಯನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಗನನ್ನು ಹಡೆದು, **ಭೀಮ** ನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಆತನೇ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆಯ ಸೋಮ ನನ್ನು ನಂಬಿ ಬಸವ ಪುರಾಣವನ್ನು ವರ್ಣಕದಿಂದೆರಚಿಸಿ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಶಿವನ ಕರುಣೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಏಕೆ! ನಿನ್ನ ಶರೀರವೆಂಬ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಫಲವಾಗುವದೆಂಬ ಆಶೆಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿದೆ. ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಮಗನನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಕಂಡೆನೋ ಎಂದು ನಾನೂ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ.....?

ದುಃಖಿ ನೆಚ್ಚಂತಿ ಕಿಂತು ಪಾಪಂ ಕುರ್ವಂತಿ ಯತ್ನತಃ

ಅಂದಂತೆ, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಆಶೆಯು ಇರದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಪಾಪಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆಬೇಕು. ಅಂತೆಯೇ ಈಗ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವೆವು. ಆದರೂ ಕರ್ಮದುಃಖವನ್ನು ಹರಿಯುವ “**ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮರ**” ಪಾದಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು ಕಂಡೆಯಾ....? ಈ ಶಿವಚಿಂತನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡೇವು. ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಏಕೆ....? ನಾವೂ, **ಗುಡಗುಂಟೆಯ** ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅಮರಕೋಳದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನೆಂದು ಮೆರೆದಿರುವ ಶಿವ

ಲಿಂಗವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ ಏಕೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮುನಿಯಮ್ಮನು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದಳು. ಇಬ್ಬರೂ ಶಿವಲಿಂಗ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅಮರಕೋಳ್ಳದ ಅಮರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಅನರ್ಜುನರೂ ಅಮರಕೋಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋದಬಳಿಕ, ಅಮರಗುಂಡನ ಪಾದದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿರಿ ಹೊರಚಿಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಾದ, ಅಮರೇಶ್ವರನು ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗವರು ಬಹಳ ದುಃಖಿತರಾಗಿ ದೇವಾ ಅಮರನಾಥ, ಭಕ್ತರಕ್ಷಕಾ, ನಮ್ಮ ಅನಂತ ಪಾಪಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ ಅವನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ನಮಗೆ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡು ಎಂದು ಅಮರೇಶ್ವರ (ಶಿವಲಿಂಗ) ಸಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಅನ್ನ-ನೀರುಗಳ ಪರಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ, ತದೇಕ ಧ್ಯಾನ ಸಕ್ತರಾಗಿ, ಪ್ರಭೋ ಅಮರನಾಥಾ, ದೇವ ದೇವಾ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಡೆಂದು ದರಿದ್ರರಾದ ನಾವು ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆವು. ಬಡತನವಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತಿರುವದು. ಆದರೆ ಅದರ ಚಿಂತೆ ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಮೈಮರೆತು ಪರವಶರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ದಂಪತಿ ಗರ್ಜಿರ್ವರು ಅಮಾವಾಶಿಗೊಮ್ಮೆ ಕುಲದೇವರಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಪ್ರೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಉಷಾಕಾಲಕ್ಕೆದ್ದು ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವಾಲಯದ ಅಂಗಣವನ್ನು ಉಡುಗಿ, ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿನ್ನ ಪಾದಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಮಗನನ್ನು ದಯವಾಲಿಸೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಶಿವಲಿಂಗವಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

“ಆದವ್ವ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ನವರು ಅಷ್ಟಾವರಣಸಿಕ್ಕರಾಗಿಯೂ ಪಂಚಾಚಾರ ವರಾಯಣರಾಗಿಯೂ, ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರಸ್ಥಾಪನೆಯ ಪರಾಗಿಯೂ “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮ”ರ ಪದ ಸರಸಿಜ ಭ್ರಂಗರಾಗಿಯೂ ಶಿವನಾಮಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿಗೊಟ್ಟಿನಾಲಿಗೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಶಿವಸ್ತುತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕರ್ಣಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿಯೂ, ಪರೋಪಕಾರಾದಿ ಸದ್ಗುಣಗಳೇ ಅಭರಣಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವರಾಗಿಯೂ, ಅಂಗ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲ ನೀಗಿ, ಹಟಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ವಿವಾನಂದದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ದಂಪತಿಗಳೇವರು ಅಮರೇಶ್ವರನ ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯದಂತೆ ಜಂಗಮರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ಭಕ್ತಾದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಸಲಿಸಿ ಹರಭಕ್ತಿ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಮಗುವನ್ನು ಸಮಗೆ ಶಿವನೆಂದು ಕರುಣಿಸುವನೋ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮುಳುಕೊಂಡರು. ಅಂದು ಆದವ್ವ-ಮಡಿಯಮ್ಮನವರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅಮರೇಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಬಂದು, ಮಕ್ಕಳೇ, ಹೆದರಬೇಡಿರಿ! ನಾನು ಭಕ್ತಾಭೀನನು; ನಿನ್ನೇನು ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿರಿ. ಶಿವಶರಣೆ ಮಹಿಮಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಭಾವನ ಸತಿ ಸಂಗಮ್ಮನ ಉದರದಿಂದ ಜನಿಸುವ ಶಿರುವೇ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಾಗಿ ಅನಂತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುವನು. ಆ ಬಾಲಕನಿಂದಲೇ ನಿಮಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಾಗುವದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಣದಂತಾದನು. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಸಂಗಮ್ಮನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ಶ್ರೀ ಅಮರೇಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ತಂಗೇ ನಿನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವ ಕೂಸನ್ನು “ಆದವ್ವ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ನವರ ಉಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅಮಲಗೇನೇ ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಿನ್ನ ಬಾಲಕನು ಮಹಾಮಹಿಮನೂ, ಅಷ್ಟಾವರಣಸಿಕ್ಕರನೂ, ಪರಮದಾಸೋಪಾಸಕನೂ, ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತಿಯೂ ಆಗಿ, ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುವನು. ಆತನಿಗೆ “ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ” ನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಣದಂತಾದನು.

ಆತ್ಮ ಆದವು-ಮಡಿಯಮ್ಮನೂ, ಇತ್ತ ಸಂಗಮ್ಮನೂ ಎಚ್ಚತ್ತು
ನೋಡಲಾಗಿ ವಿಚಿತ್ರ ಸ್ಥಳವೆಂದೆಣಿಸಿ, ಬೆಳಗಾಗುವ ವರೆಗೆ ಶಿವನಾಮ
ಸ್ತೂರಣೆಯಿಂದ ಕಾಲಕಳೆದರು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿ,
ಅಂದು ಗಣಾಧೀಶ್ವರರಿಗೆ ಅರ್ಘ್ಯ, ವಾದ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಷೋಡಶೋಪ
ಚಾರಗಳಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ಶಿವನ ಕೈಸೆಯಿಂದಾಗುವದೋ ಎಂದು
ಕಾಲ ನೀರೀಕ್ಷಣಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ “ ಸಂಗಮ್ಮನ ” ಶರೀರವೆಂಬ
ಬಳ್ಳಿಯು ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವದೆಂಬ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಪುಷ್ಪವತಿ
ಯಾದಳು. ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸ ಶುದ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ದಂಪತಿಗಳು ಸುಖ
ವನ್ನು ಹೊಂದಲಾಗಿ ಸಂಗಮ್ಮನು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು. ಬರಬರುತ್ತ
ಅವಳಿಗೆ ಬದುಕುಗಳು ಹತ್ತಿದವು. ಶಿವಕೀರ್ತನಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಬಯಕೆ,
ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವ ಹಾಗೂ ನೋಡುವ ಬಯಕೆ, ಶಿವನಾಮವನ್ನು
ನುಡಿಯುವ ಬಯಕೆ, ಶಿವನಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡದೆ ಏನೂ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದ ಬಯಕೆ
ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಬಯಕೆಗಳು ಶ್ರೀ ಅನುರೇಶ್ವರನ ಕರುಣೆಯಿಂದ
ಕ್ರೈಗೂಡುತ್ತ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವು. ಇವಳ ರಜೋ
(ಮುಟ್ಟು) ಗುಣವು ಹೋಗಲು, ತಪೋ (ಕಷ್ಟ) ಗುಣವು ಒಳಗೆ ಸಿಲ್ಲ
ಲಾರದೆ ಹೊರಬೀಳುವದೋ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ, ಕಷ್ಟ ಮೊಲೆಯು
ತುದಿಗಳಿಗೆ ಲಪಗಿತು. ಇನ್ನು ಸತ್ತ (ಬಿಳಿದು) ಗುಣವೊಂದೇ ಬಲವತ್ತ
ರವಾದುದರಿಂದಲೇ ಅವಳಂಗವು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ಬೆಳ್ಳಗಾಯಿತು.
ಮುಂದೆ ಗರ್ಭದ ಮುಚ್ಚಿನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ
ರಿಂದ ಮಗುವು ಮುಡುಕಿದು ಮಂತ್ರ ಹಿಂದವಾಯಿತು. ಮಗಮಾಸಗಳು
ತುಂಬಿದವು. ಶ್ರೀಶಕ ೧೬೬೮ ನೇ ಕ್ಷಯನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಸೌಮ್ಯ
ಮಾಸ, ಉತ್ತರಾಯಣ ಹೇಮಂತಮಾಸ, ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷ, ಷಷ್ಠಮಾ
ಸಂವತ್ಸರ ಚಿತ್ತಾಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮ್ಮನು ಗಂಡುಕೂಸನ್ನು

ಹೆತ್ತಳು. ಅಂದು “ಆದಪ್ಪ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ನವರ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಜನನ ಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದವು ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ದಿವಸ ಮಂಗಳೆಯರು ತೊಟ್ಟೆಲಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಮರೇಶ್ವರನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದಂತೆ “ಶರಣ ಬಸವ” ನೆಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಬಾಗಿಲವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೋದರು.

ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಕಳೆಯೇರಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕನು ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಇಂತು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಬಾಲ ಲೀಲೆಗಳಿಂದ ಮನೆಗೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಅಡೆ ತಡೆಯನ್ನೊಡ್ಡುವನು. ಜನನಿ ಸಂಗಮ್ಮನೂ, “ಆದಪ್ಪ-ಮಡಿಯಮ್ಮ” ನವರೂ ಲಿಂಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದಾಗ ಜಗಜ್ಜ್ಯೋತಿ ಬಸವಣ್ಣನೇ ಮಗನ ರೂಪದಿಂದ ಜನ್ಮವತ್ತಿದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮಗನ ತೇಜವು ಕಣ್ಣುಂಬುವದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸಂಗಮ್ಮನು ಬಾಲ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ

ಪದ್ಯ|| ಅಣ್ಣ ಬಾ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಬಾ ಬಸ |

ವಣ್ಣ ಬಾ ಹುಣ್ಣೇವೆಯ ಸಸಿ ಬಾ |

ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ಮೂರ್ತಿಬಾರ್ಯ ಚನ್ನಿಗನೆ ಬಾರೋ |

ಎಂಬುದಾಗಿ ಮನದೊಂದಿ ಕಂಣ್ಣುಂಬಿ ಕರೆಯುವ ಸುಡಿಗಳಿಗೆ ನಲ್ಲೆಜ್ಜಿಗಳ ರವದಿಂ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಬರುವ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂಗಮ್ಮನು ಬರಸೆಳೆದು ಮುದ್ದಿಟ್ಟು ತೊಡೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಲೇ ಬಾಲ ಶರಣನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುರುಗಳಾದ ಕಲಕೇರಿ ಹಿರೇಮಠದ ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರು ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಲತ್ರಯಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಶಿವಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬುವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಾಲ

ಶರಣನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಗುರುಪುತ್ರನಾಗಿ ಶರಣಬಸವನು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯನ್ನೈಯುತ್ತ ಶಿವಯೋಗಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಬಾಲಯೋಗಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ದಿನದ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಊಟ ಉಪಚಾರವನ್ನೇ ಮರೆಯತೊಡಗುವನು. ಹೀಗೆ ದಿನಗಳೆದ ಬಳಿಕ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೇಡಿಗುದ ಕೊಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಗುರುಗಳಾದ ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರು “ಮೂಶಾಲ” ಗ್ರಾಮದ ಭಾವೀಮನಿ ಶಾಂತ ಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಗಳಾದ “ಮಹಾದೇವಿ” ಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಸತಿ-ಸತಿಗಳೇರ್ವರೂ ಒಮ್ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ತ್ರಿಕಾಲ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾದಿ ವೃತನೇಮಾದಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ದಾಸೋಹ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ “ಅರಳಗುಂಡಿಗಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಕಂಗೊಳಿಸಹತ್ತಿತು.

ಪದ್ಯ || ಲಿಂಗದಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸ ಪರಮ ಭವನಂಗಳಿಂ |

ತುಂಗ ಫಲಭಾರದಿಂ ಬಗ್ಗುತಿಹ ಬನಗಳಿಂ |

ಸಂಗತಾಮಲ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಳವ ವನಗಳಿಂ ನಿರ್ಝರದ ಕೂಲ್ಕಗಳಿಂ ||

ಹಿಂಗಡಲೆ ನೆರೆ ಪರಿವ ಪರಮ ಪರ್ವರೇಗಳಿಂ |

ಮಂಗಲ ಮಹಾ ತಪೋಧನಾರ್ಪಣ ಗಿರಿಗಳಿಂ |

ಬಂಗದಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸ ಪದ್ಮಾಕರಂಗಳಿಂ ಸಗರನಾಡ್ ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು || ೧ ||

ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದ ಈ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಓದುವಾಗ ಯಾವ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಉಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಬುರ್ಗಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಿಂಚುವ ಮಹಾ ಬೆಳಗಿನೊಳು ಬೆರೆದು ಲಿಂಗ ಸಾನುರಸ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನಂತ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದಾಗ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯವು ಅರ್ಥವಾಗದಿರದು. ಪರಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪವಿತ್ರಕರವಾದ ಸಗರನಾಡು ಹೃದಯವಾದ ದೇಶ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಅಮರಗುಂಡ ಕೊಳ್ಳದ ಅಮರೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿದನು. ಓಳ್ಳೇ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಕರಿಗಡಬು, ಪಾಯಸ, ಪರಡಿ, ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಬೋಸ, ಬೀರು, ಕರ್ಜಿಕಾಯಿ, ಹೋಳಿಗೆ, ಮೊದಲಾದ ಪರಮಾನ್ನಗಳನ್ನೂ ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ಮೊದಲಾದ ರಸಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದನು. ದಿಕ್ಕುಗಳೇ ಹಡೆದವೆಂಬಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಜಂಗಮರ ಗುಂಪುಗಳು ಬಂದು ಬಂದು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವು. ಶಿವಸ್ವಾಮಿಜಾನಂದರಿಂದ ಊಟವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅಸಂಖ್ಯ ಜನಸ್ತೋಮ ಕೂಡಿದ್ದರಿಂದ ತುಪ್ಪವೂ ತೀರಿಹೋಯಿತು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಶರಣಪ್ಪನು ಹತ್ತು ಕೊಡ ಅಮರಗುಂಡನ “ ಗುಂಡಿಯ ” ನೀರನ್ನು ತರಿಸಿ, ಪಾದೋದಕವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಲಾಗಿ ಹತ್ತು ಕೊಡ ತುಪ್ಪವಾಯಿತು. ಆದನ್ನು ಬಳಸ ಹತ್ತಿದರು. ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯ ಭಿನ್ನಾಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಇಚ್ಛಾಭೋಜನವನ್ನು ಯತೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮಾಡಿದರು, ಆ ಬಳಿಕ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಎಲ್ಲ ಗಣಿಗಳಿಗೂ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಪಾತಾಳ ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಸೂರ್ಯನು ಕೆಳಗಿಳಿದನು. ರವಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಅಮರೇಶ್ವರನ ಪಾದದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸರ್ಪಗಳು ಕಾಂತಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವು ತೋರಹತ್ತಿತು. ತಲೆಬಾಗಿ ಸಿದ ಕಮಲದಿಂದ ಹುವ್ವಿನ ಹುಡಿಯೂ ಬಿತ್ತು. ಅದು ಗಂಡನ ಮರೆಯಾದ ತನಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಕಮಲಸಿಯು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಉಗುಳುವಂತೆ ತೋರಹತ್ತಿತು. ಬೆಳದಿಂಗಳು ಹಾಲುಸಮುದ್ರದಂತೆಯೂ ಚಂದ್ರನು ನಾವಿಕನಂತೆಯೂ ಚಿನ್ನವು (ಕಪ್ಪು) ತನ್ನ ಹಡೆದವಳ ತವರನ್ನು ನೋಡಬಂದ ಕಾಮನಂತೆಯೂ ಬದು ಮನೋಹರ

ನಾಗಿ ತೋರಹತ್ತಿತು. ಇಂಥ ಮನೋಹರವಾದ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬರುವಾಗ **ಶ್ರೀಗಳಾದ ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರ ಅವ್ವನೆಯಂತೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ದ್ವಿತೀಯ ವಿವಾಹವೂ “ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮ” ನವರೊಡನೆ ನೆರೆವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.**

ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯ ಆನಂದ ರಸವು ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಚಿಲ್ಲುವದೋ ಎಂಬಂತೆ ಕೊಳ್ಳದ ಅಮರಗುಂಡದ ತಿವಲಿಂಗವಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನ ನೇತ್ರಧ್ವಯದಿಂದ ಆನಂದ ಭಾಷ್ಪಗಳು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕರೆದು ಏವಲಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು. ತಕ್ಷಣವೇ ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಅಮರಲಿಂಗನು ಶರಣನಿಗೆ ಮೈದೋರಿ ಬಸ್ಮಧೂಳಿತನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನುಬಿಕೆಯನ್ನಿತ್ತು ಕರುಣದಿಂದ ನೋಡಿ, ನೆನಸಿದಾಗ ಕನಸಿನಲ್ಲಿರುವೆನೆಂದು ಅಭಯಪಿತ್ತು ಬಯಲಾದನು.

ಕಂಡೂಕಾಣದಂತಾದ ಅಮರೇಶ್ವರನು ಬೈಲಾಗಲಾಗಿ, ಶ್ರೀ. **ಮರುಳಸಿದ್ಧದೇವರೂ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನೂ, “ಮಹಾದೇವಮ್ಮ, ಹಾಗೂ ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮ” ನವರೂ** ಅಖಿಲ ಗಣಸಮೂಹದೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಮನಸ್ಸಾಗಿ, ಶರಣನಿಗೆ ಮಾಲು ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದರು. ಯಾಕದಂದರೆ ಶರಣಪ್ಪನು ಮಾಡುವ ದಾಸೋಹವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ದಾನ-ಧರ್ಮಾದಿಗಳನ್ನೂ, ಅತಿಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಖರ್ಚು-ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನೂ ಸೂಸಲಾರದೆ, ಅವನ ಫಲಸಕ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆಯಿಂದ ಕಡೆಗೂಗಿದರು.

ಶರಣನಿಗೆ ಒಂದು ಹಾಸುಮನೆ, ಕರಕೀಕೂಡಿದ ಒಂದು ಬೀಳು ಹೊಲವನ್ನೂ, ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದಿಷ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಬೀಳುಹೊಲದ ನಾಲ್ಕುಮೂಲೆಗಳಿಗೆ, ನಾಲ್ಕು ಸೀರು

ತುಂಬುವ ರಂಜಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೂ ತನ್ನ ಕೈಹಿಡಿದ ಸತಿಯರೀರ್ವರೂ ಕೂಡಿ ದಿನಾಲು ನೀರುತುಂಬಿ ಪಶು-ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪದ್ಯ || ಇಳಿಹಾಳ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ಹೊಲಗೆಲಸ ಕಾಯಕವ |
ನಲುಮೆಯಲಿ ಸುಗ್ಗಿ ದಾಸೋಹ | ಹರಸೇನೆ |
ಸಲಿಸಿ ಲಿಂಗದೊಳು ಬಯಲಾದ ||೧||

ಎಂಬಂತೆ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ಹೊಲಗೆಲಸವೇ ಕಾಯಕ; ಸುಗ್ಗಿಯೇ ದಾಸೋಹ, ಹರಸೇನೆ ಹಂಗಿಲ್ಲದ ಉದ್ಯೋಗವೆಂದರೆ ಒಕ್ಕಲುತನ. ನಿಸರ್ಗವು ದಯಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಹನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಯಕನೇ ದಾಸೋಹವೆಂದೂ ಒಕ್ಕಲಿಗನೇ ಕೊಡುಗೈ ಧುರೀಣನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಲವನ್ನು ತನ್ನೂರ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯಾದ ಕುರುಬರ ಸಗರಪ್ಪನಿಗೆ ಕೋರಿ ನಿಂದ ಸಾಗುವಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನೂ ಸಗರಪ್ಪನೊಡನೆ, ಓನಾಲು ಒಂದೆರಡು ತಾಸು, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಸಗರನಾಡಿಗೆ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಳೆಯಾಗಿ, ಭೂಮಿಗಳು ಹಸಿಯಾದವು. ಆಗ ಆರಳಗುಂಡಿಗೆಯ ಒಕ್ಕಲಿಗರು

ಪದ್ಯ || ಅಡವಿಪೂಜೆಯನ್ನಾಡಿ ಎಡೆಮಾಡಿ ಕೂರಿಗೆಗೆ |
ಒಡೆಯಗೊಲ್ಲಾಳಜಿತ್ತಿದರೆ | ಮಳೆಯಾಗಿ |
ಕಡೆರಾತಿ ತುಂಬಿ ಕೈಸೋತು ||೨||

ಎಂಬಂತೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುರುಬರ ಸಗರಪ್ಪನಿಂದ ಅಡವಿಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಕೂರಿಗೆಯ ಪೂಜೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಸಗರಪ್ಪನಿಂದಲೇ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೊಲವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಸಿದರು. ಕುರುಬರ ಸಗರಪ್ಪನು ಬಿತ್ತಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಲಾಗಿ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಬೆಳೆಸಾಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತ

ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. (ಕುರುಬರ ಸಗರ
ವೃನ ವಂರಜರಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಂಚಾಂಗಕರ್ತರಾದ ಸಾಂತಪ್ಪಾಜಿ
ಉಸ್ತಿದಾಳ ಇವರಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.)

ಪದ್ಯ|| ಮೂತಾಳ ಕೂರಿಗೆಗೆ ಯಾತರದು ಹಂಗಿಲ್ಲ |
ಭೂತಾಯಿ ಬೆಳೆಯೆ ಒಕ್ಕಲಿಗ | ಜಗದೊಳಗೆ |
ಕೋತುಳ್ಳಮೇಳಿ ಬಲಗೊಂದ ||೩||
ಕಡೆಯಬಲಕಿನ ತಾಳು ಎಡೆಯಾಯ್ತು ರಸನಿಗೆ |
ಎಡಗಡೆಯ ತಾಳು ಪಶುಪಕ್ಷಿ | ಜೀವನಕೆ |
ನಡುವಿನತಾಳು ರೈತನಿಗೆ ||೪||
ಒಂದುತಾಳಿನ ಬೆಳೆಯು ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲೆನ್ನ |
ಮುಂದು ಕೊಡುಗೈಯು ಒಕ್ಕಲಿಗ | ನಾಡೊಳಗೆ |
ಹೊಂದಿ ದಾಸೋಹ ಶಿವಮತಕೆ ||೫||

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಬೆಳೆಸಾಲು ಹಸನಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ
ಕುರುಬರ ಸಗರವೃನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಿಗರ
ಗೃಹೀಕೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿಹೋಗುವದಪ್ಪಾ; ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಜಿಪುಣ
ರಾದರೆ ಜೀವರಾಶಿಯು ಬದುಕುವ ಬಗೆ ಹೇಗಪ್ಪಾ; ಈ ಪ್ರಕಾರವೋಫಿ
ಸುತ್ತ ತಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷ ಚನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಬಂದು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವದು.
ನಾನಾಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಾಳಾದ ತೆನೆಯಮೇಲೆ ಕೂತು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ
ಮೆಯ್ದು ನಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ರಂಜಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಲು ನಾವು ಹಾಕುತ್ತಿ
ರುವ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಆನಂದದಿಂದ ತಾಣಾಗಿಯೇ ಹಾರಿಹೋಗಲಿ.
ನೀನು ಮಾತ್ರ ಮೆಂಚಿಗೆಹಾಕಿ ಹೊಲವನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು
ಕವಣಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಪಾಸಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಪ್ಪಾ. ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎಲ್ಲ
ಹೊಲವನ್ನು ಮೆಯ್ದು ಬರೀ ಕಂಕಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಕೂಡಾ ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಡಪ್ಪಾ. ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಭಕ್ತರೆಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ ಕಡೆಗಾದನು.

ಮರುದಿನವೆ ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ ಏಕೆ....? ಇಡೀ ಸಗರಪಾಡಿನವರೇ ಕೂರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಅದರಂತೆ ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಕುರುಬರಿಂದ ಕೂರಿಗೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಬಿತ್ತುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ತಂದಿರುವರು.

ಪದ್ಯ|| ಗುಂಡತಿಗರಿಯ ತಿರುವಿ ರುಂಡವಾರಿಯುಕುಣಿದು |
ಘಂಡಿಬೀಳುತಲಿ ಬೆಳವಲಕೆ | ಕುಂಬಾರ |
ಗಿಂಡಿರಸಗಾಳಿ ಬೀಸುತಲಿ ||೬||

ಎಂಬಂತೆ, ಕುಂಬಾರಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಭಳಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಬೆಳೆಗಳೂ ಬಂದವು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು,

ಪದ್ಯ|| ಬೆಚ್ಚಗಡಿಗೆಯಗುಂಡ, ನುಚ್ಚು ಜೋಕನುಚರಗ |
ಬೆಚ್ಚಾರೆ ಹೊಲಕೆ ಒಕ್ಕಲಿಗ | ಚರಗೊಗೆದು |
ಬಚ್ಚಿಡಲು ಹುಲಸು ಹೊಲದೊಳಗೆ ||೭||

ಎಂಬಂತೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿದಮೇಲೆ ಸಸಿಯಿದ್ದು ಮೊಡೆ ಹೊರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯನ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಜೋಕವನ್ನ ಅಳಕೆ ಅಂಬಲಿ (ಹುಳಿಸುಚ್ಚು) ಚರಗವನ್ನು ಒಗೆದು, ಹೊಲದಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಕ್ಕಿಯಗಿಡದಕೋಲಿಗೆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಸುಣ್ಣಬಡಿದು ಡಬ್ಬಹಾಕಿಸಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಚ್ಚೆಂದು ಕರೆದನು. ಈಗ ಮಾತ್ರ “ ಬೆಚ್ಚು ” ಈ ಶಬ್ದದ ಬದಲಾಗಿ “ ಬೆಡರು ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮಹಾವಿಶರಣ ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯನ ಸಮರಸಭಕ್ತಿಯು ಅನುರವಾಗಿ ಉಳಿಯಲೆಂದು, ಗುಂಡಯ್ಯನನ್ನು ಬೆಚ್ಚೆಂದು ಪೂಜೆಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಬೆಳೆಯು

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು....? ಕಣಲುಕ್ಕ ದೊಡ್ಡರಾಶಿಯಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಗರಪ್ಪನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಸದ ಹುಲಸನ್ನು ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯನ ಸಮರಸ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೊಲಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿ ಹೋಗಲಾರದೆಂಬ ಮುಗ್ಧಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತ ಶಿವಶರಣರ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೇ ಮಿಗಿಲೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನು.

ಆ ವರ್ಷ ಇಡೀ ಸಗರನಾಡು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಬೆಳೆಯಿಂದ, ತುಂಬಿ ಹಿಡಿಗೆ ಅಮರಲಾರದಷ್ಟು ತೆನೆಯಾಗಿ, ಮುತ್ತಿನಂಥಕಾಳಾಗಿ, ನಿಲುವು ಹುಲುಸಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಹತ್ತಿತು. ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೊಲವನ್ನು ನರು-ನಮ್ಮಗಳು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಮೆಯ್ಯು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ರಂಜನೆಗಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಬರೀಕಂಕಿಯ ನಿಲುವೇ ಹೊಲ ತುಂಬ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಸಗರನಾಡಿನವರು ನಿಲುವಿಗೆ ಕುಡಗೋಲನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಕುರುಬರ ಸಗರಪ್ಪನೂ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಕುಡಗೋಲನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ, ನಿಲುವು ಕೊಯ್ಲು ಮಾಡು ಬಡಿದನು. ಅರಳೆ ಗುಂಡಿಗೆಯ ಒಕ್ಕಲಿಗರೆಲ್ಲರೂ ತೆನೆ ಮುರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದರು. ಅವರಂತೆ ಕುರುಬರ ಸಗರಪ್ಪನೂ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆನೆಗಳುಳ್ಳ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೆನೆ ಮುರಿಸಿ ಕಣಾ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಸಗರಪ್ಪನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಪದ್ಯ. || ಕಾನೆ ಮಂಟಪವಾತೋ ಗುಣವಂತ ಬಸವೇಶ |

ಪೊಣೆಗಾರ ರೈತ ದಂಡೇಶಾ ' ಕಣಮೇಟಿ '

ಗಣಿ ಗುರುವು ಕಣಕ ಪ್ರಭುಲಿಂಗ || ೨ ||

ಸಗರಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಕಣವೇ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಾಡಿಸುವ ಪರಮ ಚಿತ್ಕಳಿ ಪ್ರಭು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಲಿಂಗವಾದ. ಮೇಟಿಮೇ ತನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ, ಹಂತಿ

ಗಣ್ಣೆಯೇ ಮಾದರ ಚನ್ನಣ್ಣ, ಒಕ್ಕಲಿಗನೇ ದಾಸೋಹಿ ಬಸವಣ್ಣ, ಕಣದ ಬಂಟರೇ ನೂರೊಂದು ಶಿವ ಶರಣರು, ತೂರುವ ಮೆಟ್ಟು, ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗ, ತೂರಿದ ರಾಶಿಯೇ ವಚನರಾಶಿ, ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನೇ ಸೆಳ್ಳು, ಎಂಟು ಕಟ್ಟಿ ನಿಕ್ಕಲಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ರಾಶಿಯ ಕಣವೇ ಅಷ್ಟಾವರಣ ಬದ್ಧ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ, ಮುದ್ದುಕಾಯಕವೇ ಒಕ್ಕಲುತನ, ಸುಗ್ಗಿಯೇ ದಾಸೋಹದ ಆರಾಧನೆಯ ದಿನಗಳು, ಎಂಬಲಿ, ಅಂಬಲಿ, ಶಿವದಾನದ ಗುರ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರ ಒಕ್ಕಲಿಗ ದಾಸೋಹಿ ಬಸವಣ್ಣ, ಇದಕ್ಕೆ ಗಣಯಾದ ಪೀಠಾಧಿಕಾರಿ ಗುರು ಪ್ರಭುವೆಂದರೆ ಕಣದೊಳಗಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತ “ ಬೂದ ” ಲಿಂಗನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಗರಸ್ಪನಿಂದ ಕಣಾ ಮಾಡಿಸಿ, ಮೇಟೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನಡಸಿ ಮೇಟೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೂಳು ಪದಕ್ಕಾಗಿ, ತೆಗೆದಿದ್ದ ಗುದ್ದಿನ ಮಂಣನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಲದ ನಾಲ್ಕೂ ದಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕತ್ತರಿಗೀಟು (ಸ್ಪಸ್ತಿಕ ಚಿನ್ನ) ಹಾಕಿಸಿದನು. ಅದರ ಮರ್ಮವನ್ನು ಸಗರಸ್ಪನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತಮ್ಮ ಮೇಟೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಸಲುವಾಗಿ, ತೆಗೆದ ಗುದ್ದಿನ ಹಸೀಮಣ್ಣನ್ನು ಹಾದಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಹಾದಿಗೆ ಔತಣ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಯಾಕಂದರೆ ಸುಗ್ಗಿಯ ದಾಸೋಹ ನಡೆದದೆ. ಕೊನೆಯ ರಾತ್ರಿಯ ದಿನಗಳು ಸುರುವಾದವು. ಜೋಗಿ, ಜಂಗಮ, ಬಡವ, ಅಂಗಹೀನ, ಆಯಗಾರರೆಲ್ಲರೂ, ಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಕೊಡುವ ದಾನವನ್ನು ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಹಾದಿಗೆ ಹಾಕುವ ಹಸೀ ಮಂಣಿನ ಚಿನ್ನವೇ ಹಾದಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಔತಣವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಈಗಲೂ ಕಣಾ ಮಾಡಿ ಮೇಟೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹೂಳಿ, ಅದರ ಹಸೀ ಮಂಣನ್ನು ಹಾದಿಗೆ ಹಾಕುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವದು. ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ

ಪದ್ಮ || ಸುಂಕ ರೂಪದ ತೆನೆಯ ಶಂಖಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮುರಿಸಿ |

ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ ಸಗರಸ್ಪ | ಹಾಕಿಸಲು |

ಕಂಕಿ ಹುಲುಸಾಗಿ ಕೂ ತುಂಬಿ || ೯ ||

ಆಗ ಸಗರಪ್ಪನು, ಬಚ್ಚ ತೆನಿಗಳುಳ್ಳ ಸುಂಕ ರೂಪವಾದ ತೆನಿಗಳನ್ನು ಮುರಿಸಿ, ಇಂಡಿಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿಸಿದನು. ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕಂಕಿಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ತುಂಬಾ ಹುಲುಸಾಯಿತು. ಹಂತೀ ಕಟ್ಟಿ ಆನಂದದಿಂದ ತುಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬರೀ ಬಚ್ಚ ತೆನೆಗಳ ಗರ್ಭದಿಂದ ಮುತ್ತಿನಂಥ ಕಾಳುಗಳು ಉದರ ಹತ್ತಿದವು. ಆಗ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಪದ್ಯ || ಸುಂಕ ರಾಶಿಯ ಕಣಕೆ ಸಂಕದೇವನ ಬಲವು |

ಕಂಕಿಯಾ ಕಣಕೆ ನಿನ ಬಲವು | ಮಹಾದೇವಿ ||

ಸೋಂಕಿದರೆ ರಾಶಿ ಕಣ ತುಂಬಿ || ೧೦ ||

ಎಂದು ಹಾಡುತ್ತ ಹಂತೀ ತಿರುವುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಧರ್ಮ ಪತ್ನಿ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನವರು ಚರಗಾ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಣದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿ, ಬಚ್ಚ ತೆನೆಗಳಿಂದ ಹೊರ ಹೊರಡುವ ಕಾಳುಗಳು, ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಸಗರ ಪ್ಪನು ಆನಂದ ಭರಿತನಾಗಿ,

ಪದ್ಯ || ಜಂತ ಗುಂಟಲಿ ಎಳೆದ, ನಿಂತ ಕಣಕದ ರಾಶಿ |

ಬಂತು ನಿನ್ನಾಡ ಹಾಡುತಲಿ | ಬೆಳತನಕ |

ಚಿಂತಿಲ್ಲದೆಡೆಯು ತಿವ ನದಿಗೆ || ೧೧ ||

ಹೀಗೆಂದು ಹಂತೀ ಪದವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಆನಂದದಿಂದ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿ ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ

ಪದ್ಯ || ರಾಶಿ ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಿ ಸೂಸಿ ಹರಿ ಯಿತು ಕಣವು |

ಕೂಸು ಕೋಳೂರ ಕಡೆಗಾಳಿ | ಬೀಸಿಂಪು |

ವೀಸಲೀ ರಾಶಿ ಜಂಗಮಕೇ || ೧೨ ||

ಎಂಬಂತೆ ರಾಶಿಯನ್ನು ತೂರುವಷ್ಟು ಗಾಳಿಯು ಬೀಸಲಾರಂಭವಾಗಿ ದ್ದರಿಂದ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ರಾಶಿಯನ್ನು ತೂರಲಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಸಗ ರಪ್ಪನು ಸೆಕ್ಕು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಂತೂ ಭಗ ವಂತನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟವನಾಗಿ, ಹೀಗೆ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ.

ಪದ್ಯ|| ಮೂರು ಕಾಲಿನಮೆಟ್ಟು ಮೂರುಲಿಂಗಗಳೇನೋ |
ತೂರುನಾ ಜೀವಿಚಿತ್ಕಳೆಯು | ವಚನಗಳು |
ತೂರಿದಾರಾತಿ ಶಿವಮತಕೆ || ೧೩ ||

ಎಂಬಂತೆ ರಾಶಿತೂರಲಿಕ್ಕೆ ಮೆಟ್ಟುಹತ್ತಿ ಸಗರಪ್ಪನನ್ನು ಕುರಿತು—
ತಮ್ಮಾ ಈ ಮೆಟ್ಟಿಗಿರುವ ಮೂರುಕಾಲುಗಳೇ “ತ್ರಿವಿಧ” ಲಿಂಗಗಳು.
ತೂರುವ ಜೀವಿಯೇ ಚಿತ್ಕಳೆ, ತೂರಿದ ರಾಶಿಯೇ ವಚನರಾಶಿಯೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತ “ಮದ” ವನ್ನು ತೂರಿದನು. ಸೆಳ್ಳುಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸಗರ
ಪ್ಪನು ಹಸನಾದ ರಾಶಿಯ “ವಿಧಿ”ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವ
ರನನ್ನು ಅನಂತರೂಪವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಹತ್ತಿದನು.

ಆಗ ನಮ್ಮ ಮಹಾಪತಿವೃತ್ತಿಯಾದ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನವರು
ರಾಶಿಯ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿ ತಂದಿದ್ದ ಚರಗವನ್ನು ಕಣದಲ್ಲಿ
ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಭೂ-ತಾಯಿಯ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಕಡೆಯ ಚರಗವ
ನ್ನೊಗೆದು, ಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳೊಡನೆ ಆನಂದದಿಂದಿಂದು, ರಾಶಿ
ಯನ್ನು ಇರುಳೆಲ್ಲ ಜಾಗರಣೆಮಾಡಿ ಕಾಯ್ದು ಬೆಳ್ಳಿಚಿಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದಾಗ
ಶಕುನವನ್ನು ನೋಡಲಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ,

ಪದ್ಯ|| ಕನ್ನಜೇಟಿಯನಾಡಿ ಹೊನ್ನಜೆಟ್ಟವ ತಿರುಗಿ |
ಪನ್ನಂಗಧರಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿ | ಸರಿಕೂಗಿ |
ಸಂಣ ರಾಸ್ಯಕ್ಕಿ ಕಣತುಂಬಿ ||೧೪||

ಎಂಬಂತೆ ಸರಿಯು ಕೂಗಲಾಗಿ ಸಗರಪ್ಪನು ರಾಶಿಯನ್ನು ತುಂಬತೊಡ
ಗಿದನು. ಇತ್ತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮೇಟೆಯರಾಶಿ (ಬೂದನರಾಶಿ)
ಯೆಂದು ತೆಗೆದಿಟ್ಟರಾಶಿಯನ್ನು, ಗುರುಮಠಕ್ಕೂ, ಕಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜಂಗ
ಮರಿಗೂ, ಹೂಗಾರ, ಕಮ್ಮಾರ, ಕುಮ್ಮಾರ, ಬಡಿಗ, ಮಾದಿಗ, ಮೊದ
ಲಾದ ಆಯಗಾರರಿಗೆ ಅವರವರು ಹೊರುವಷ್ಟು ಕಾಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಕುರುಡ, ಕುಂಟೆ, ಅಂಗಹೀನ ದೀನ-ದರಿದ್ರ . ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ದಾಸಕೊಟ್ಟು, ದಾಸೋಹಕ್ಕೂ ಕಾಳನ್ನು ಹೇರಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ, ಅಂದಿನ ದಾಸಕ್ಕೆ ಬೆದರಿ ಬೆಚ್ಚಾದಕುಬೇರನು, ತನ್ನ ನವನಿಧಿಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾಯ್ದು ಜಾಗ್ರತನಾಗಿದ್ದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು....?

ರಾಶಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಸಗರಪ್ಪನು ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಖವನ್ನು ಮನದಂದು ನೋಡಿ ತಂದೆ, ನಿನ್ನ ಆಗಾಧವಾದ ಈ ಲೀಲೆಯು ಅಪಾರವಾದದ್ದು ಯಾರಿಗೂ ನಿಲುಕದಷ್ಟು ಎಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು ಕೂಡಲೇ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು—

ಪದ್ಯ॥ ಶರಣು ಶರಣೆಂಬುವೆನು ಹರಣಹಾರುವತನಕ |

ಕರುಣೆಸರಿ ಶರಣ ಬೊಮ್ಮಯ್ಯ ನಮಗಿನ್ನು |

ಹರಸರಿ ಹುಲುಸು ಹುಲ್ಲುಲ್ಲಿಗೋ || ೧೫ ||

ಎಂದು ಕೊನೆಯ ಪದವನ್ನು ಹಾಡಿ ಸಗರಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು ಮಾನ್ಯಸಹೋದರನಾದ ಸಗರಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಸಹೋದರರಾದ, ಮೂವ್ವರು ಸಿಷ್ಠಾರಣಿ ವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಈ ವರ್ಷ ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿರುವರು ಪ್ರಯುಕ್ತ ನನ್ನ ಮೂರು ಜನ ಸಹೋದರರಿಗೆ, ಎರಡೆರಡು ಬಂಡಿ ಕಾಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿವ್ವಾ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಸಗರಪ್ಪನು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವರವರಿಗೆ ಕಾಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಟ್ಟು ಕಣದೊಳಗಿನ ಉಳಿದ ರಾಶಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೂ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮನೆಗೂ ಹೇರಿ ಮುಕ್ತನಾದನು. ಇಂಥ ಅದ್ಭುತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯ ನಾಗರಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನಂತರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ ಹಾಡಿ ಹರಸುವದಲ್ಲದೇ ಭಯಭೀತರಾದರು.

ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ರಂಜಣಿಗಳ ಗುರ್ತು ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿವೆ. ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ, ಬಿದನೂರಿನ “ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ”
 ಗೌಡನೆಂಬ ತರುಣನು. ತಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಜನನವಾಗಿದ್ದ. “ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ”
 ನೆಂಬುವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ನಮ
 ಸ್ಕರಿಸಿ, ಮಹಾತ್ಮಾ.... ? ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಪತ್ರಿಗಿಡವು ಪೂಜೆಗೆ
 ಯೋಗ್ಯವೋ ಅ ಯೋಗ್ಯವೋ ಎಂದು ಭಿನ್ನವಿಸಲಾಗಿ, ಶರಣ
 ಬಸವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮಾ ! ಅಶುಚಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡಾ
 ಅದನ್ನು ಶುಚಿಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲ
 ವೆಂದು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿ, ತಾನು ಕರೆದು
 ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ,
 ಇವರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಜನಿಸಿರುವರೆಂದು ಯಾವತ್ತೂ ಆವರ ವೃತ್ತಾಂತ
 ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಆಗ, ಈ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಶರಣ
 ಬಸವೇಶ್ವರನು ಅವರೀಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮಗಳಿರಾ.... ? ಬೇಡರ
 “ಕಣ್ಣಪ್ಪ” ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಗಣಪದಪಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೇ.....?
 ಬೇಸ್ತರ ಹೆಂಗಸಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದ “ವ್ಯಾಸ” ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ
 ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಗುರುವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ಶಿವಭಕ್ತಿಯದಲ್ಲವೇ?
 ಉರ್ವಸಿಯ ಮಗನಾದ ವಶಿಷ್ಠನು ಸೂರ್ಯವಂಶದ ರಾಜರಿಗೆ ಗುರು
 ವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಚಾಂಡಾಲರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸೂತನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ
 ಮುನಿಗಳಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಆಚಾರ್ಯನಾಗಿಲ್ಲವೇ ? ಬಹಳ ಹೇಳುವದೇನು
 ಶಿವನು ಭಕ್ತರ ಆಳು; ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವೀರನಿಗೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು, ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಾವು ಯೋಚನೆಯನ್ನು
 ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಬಿದನೂರಿನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಗೌಡನು
 ತಾನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನನ್ನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ
 ನಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವದೀಕ್ಷೆಕೊಡಿಸಿ ಪುನೀತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
 ಅಂಗಲಾಚಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಪುನಃ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತಮ್ಮೂರಿಗೆ

ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇತ್ತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನಿಗೆ, ತೀಮರುಳಸಿದ್ಧಗುರುಮಹಾರಾಜನಿಂದ ದೀಪ್ತಕೊಡಿಸಿದನು. ಶಿವದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿದ, ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನು, ಸಿತ್ಯ ಜಂಗಮರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿವಡಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕಾದ ಪ್ರಸಾದವನು ಸಲಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನು ಜಂಗಮರಿಗೆ ಬಿನ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗಲಾಗಿ ಊರೊಳಗಿನ ಯಾವಮಠದವರೂ ಅವನ ಬಿಪ್ಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನಿಗೂ, ದೈವದವರು ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆಗ ನನು ಶಿವಲಿಂಗಪೂಜಾನಂದವಾರ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿದನು. ಆ ಪೂಜೆ ಮೂರುತಿಗಳವರೆಗೂ ಸಾಗಿತು. ಅನ್ನ-ನೀರುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನು ಕುಂದದೆ ಬಳಲದೆ ಯತಾಸ್ಥಿತವಾಗಿದ್ದನು. ಆಗ ಆ ಊರ ದೈವದವರು ತಾವು ಮಾಡಿದ ದ್ರೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಜಂಗಮನ ದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದೆವೆಂದು ಮರುಗಿ ಅನನ್ಯಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತ, ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಹಿಂದೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಕಲಂಕಿಯೂ ಕ್ಷೇಪರೋಗಿಯೂ ಮಿತ್ರೋದಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆ ಗುಂದುವವನೂ ಆದ, ಚಂದ್ರನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅವನ ದೋಷವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ, ಶಿವನು ಮುಂದೆಲಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದಂತೆ, “ಶರಣಬಸವೇಶ್ವ”ರಾ ನಿಸ್ಸ ಚರಣಸೇವಕನಾದ ಶಿವಶರಣ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದ ವಿಷಮ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದಿ! ತ್ರಾಹಿ ತ್ರಾಹಿ!! ಎಂದು, ಪುರಜನೆಗಳೂ, ಮಠಮಾನ್ಯರ ಗುರು-ಹಿರಿಯರೂ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಇಂಥ ಗಡುಷಾದ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ದಾಸೋಹದ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ, ಮೋರಟಿಗಿ

ಗಿರಿಲಿಂಗಪ್ಪನೆಂಬ ಸಾಹುಕಾರನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತಂದನು. ಸಾಹುಕಾರನಿಗೆ ಋಣಸತ್ರ ಬರೆದು ಕೊಡುವಾಗ ಸಾಹುಕಾರರೇ ನನಗೆ ಶಿವನೆಂದುಕೊಡುವನೋ ಅಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಹಣವನ್ನು ಬಡ್ಡೀಸಹಿತವಾಗಿ ತಂದುಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಕೆಲದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಹುಕಾರನು ತನ್ನ ಖಾತೆ-ಕೀರ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶರಣಬಸಪ್ಪನು ಋಣವಾಗಿ ವೈದ ಹಣವನ್ನು ಈ ವರೆಗೂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ “**ರಾಮಜಿ**” ಯೆಂಬ ಶಿವಾಯಿಯನ್ನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಡೆಗೆ ವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ರಾಮಜಿಯು ಹೊರಹೊರಟಾಗ ಋಣಬಿಟ್ಟುಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿಯೇ ನೆಟ್ಟಗಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಹುಕಾರನು ಕಟ್ಟಪ್ಪನಿಗೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಒಡೆಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ರಾಮಜಿಯು ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸಾಹುಕಾರನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಸತ್ರ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮಾಣೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಲದೇವರಾಣೆ, ನೀವು ಬಡ್ಡೀ ಗಂಟು ಚುಕ್ತಾ ಕೊಡದವಿನಹ ನಾನು ಊಟಮಾಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಾದರೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಸಿಲ್ಲದೆ, ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಯಾವದೂ ತೋಚದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ **ಮಹಾದೇವಮ್ಮ** ಹಾಗೂ **ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮ** ನವರು ಶರಣರು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ಶರಣರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಶಿವನಹೆಸರಿನಿಂದ ತಂದದ್ದು ಶಿವನಿಗೇನು ಅರಿವಿಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಅಕ್ಕ-ತಂಗಿಯರು ಪೂಜೆ ಸಿಕ್ಕ ನೇಮಾದಿ ಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿರಿಸಿ, ಶಿವಧ್ಯಾನ ಪರವಶರಾದರು. ಅದೇ ರಾತ್ರಿ **ಮೋರಟಗಿ ಗಿರಿಲಿಂಗಪ್ಪನವರ** ಮನೆಗೆ, ಶಿವನೇ ಜಂಗಮನ ರೂಪ ದಿಂದ ಹೋಗಿ ಅವರ ಬಡ್ಡೀಗಂಟುಸಹ ಚುಕ್ತಾಕೊಟ್ಟು, ಕೀರ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಮಾಬರಿಸಿ, ಋಣಸತ್ರದ ತಲೆಹರಿಸಿ, ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಈ ಮಾತು

ವಿಚಿತ್ರವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಂದೇಹವುಳ್ಳವರು. ಮೋರಟಿಗಿ ಗಿರಿಲಿಂಗಪ್ಪನವರ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವರುಷದ ಖಾತೆ-ಕೀರ್ತಿಗಳು ಈಗಲೂ ಪೂಜೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿವೆ ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಬಹುದು. ಮರುದಿನವೇ ಸಾವುಕಾರನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪತ್ರಬರೆದು, ನೀವು ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಶಿವಯ್ಯನೆಂಬವನು, ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಖಾತೆಗೆ ಜಮಾಬರೆಯಿಸಿ, ಋಣಪತ್ರವನ್ನು ತಲೆ ಹರಿಸಿ ವೈದಿಪ್ಪಾಸೆ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಆಳಾದ ರಾಮಜಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಆಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಮೋರಟಿಗಿ ಗಿರಿಲಿಂಗಪ್ಪನ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋದ ಆಳು ಶರಣಪ್ಪನಿಗೆ ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆ ಪತ್ರದ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಓದಿನೋಡಿ ರಾಮಜಿಯು ಸಾವುಕಾರನ ನೌಕರಿಗೆ ತಿಲಾಂಜನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಶರಣರಲ್ಲಿ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ಪ್ರಥಮ ಪತ್ನಿಯರಾದ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನವರು ಗರ್ಭವತಿಯ ರಾಗಿದ್ದರು. ನವಮಾಸಗಳೂ ತುಂಬಿ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಜಂಗಮನು “ಗುರುಕೋರಾಣದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷು” ಎಂದು ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ನಮ್ಮ “ಮಹಾದೇವಮ್ಮ” ನವರು ಗರ್ಭದಭಾರದಿಂದ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡಬಂದ ಜಂಗಮನಿಗೆ ತಡಮಾಡಿ ನೀಡಲಾಗಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾನುಭಾವನು ಸಿಕ್ಕಿಗೆದ್ದು, ತನ್ನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಕುರಿತು....? ಮಹಾದೇವಿ! ನೀನು ಗರ್ಭದಭಾರದಿಂದ ಅಲಸ್ಯಳಾಗಿ ಜಂಗಮನ ಸೇವೆಗೆ ತಡಮಾಡಿದೆ ಯಷ್ಟೇ....” ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಪಿಂಡವು ನಿನಗೆ ಕೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವನಾಣಿಯಾಗಿ ಗರ್ಭವು, ಹಾಗೆಯೇ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರ ಲಿಂದು ರಾಸಕೊಟ್ಟಿತು. ಅವಕ್ಕೆ “ಮಹಾದೇವಮ್ಮನು” ಗದಗದನೆ ನಡುಗಿದವಳಾಗಿ, ತನ್ನ ಒಪ್ಪಿದವಳಾಗಿ, ಅಂದು ದಾಸೋಹಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅಲಸ್ಯಳಾಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಾಗಿ, ತಾನು ಅಚರಣೆಗೆ ಕಂಟಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ನೈತಿಕಗುಣ ವೈರಿರೂಪವನ್ನು ದೂರಿ ಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಶಂಕರಾ, ಕೃಪಾಕರಾ, ತ್ರಿಪುರಾರಿ ಭಕ್ತಪ್ರಿಯಾ, ನಿನ್ನ ಅಣತಿಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತನಗೆ ನೀಡೆಂದು ಭಯ-ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿರಿಸಿ, ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಕೂಡಾ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಉಶ್ಯಾಸವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸಂಗವೆಂದರೆ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹುಬ್ಬು ! ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಶರಣರು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿ ಅವನ ದಿಸ್ಯ ವಚನಾಮೃತವನ್ನು ಕೇಳಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನವೈಭವವೂ ವಾಕ್ ಪ್ರೌಢಿಮೆಯೂ, ಭೋಧನಾರೀತಿಯೂ, ಪರಮತಸಹಿಷ್ಣುತೆಯೂ ಜಂಗಮಸೇವಾ ತತ್ಪರತೆಯೂ ಸತ್ಯಪ್ರಿಯತೆಯೂ ಮುಖದ ಗಂಭೀರ ಭಾವಭಂಗಿಯೂ ಎಂತಹರನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಭಕ್ತಪರಾಧೀನನಾದ ಪರಶಿವನು ಆ ದಂಪತಿಗಳ ಭಕ್ತಿಗೊಲಿದು ತನ್ನ ಪರಮ ಚಿತ್ಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಜಂಗಮನ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅರಳಗುಂಡಿಯ, ಶಿವಶರಣೆಯಾದ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನವರ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ “ ಪಿಂಡಕ್ಕೆ ಉಶ್ಯಾಸವಿತ್ತು ಕರುಣಿಸಿ ಬಾ ” ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯೇ, ನೀನು ಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೆರೆದು, ಕರುಣವನ್ನು ಕರೆದು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪೊರೆದು, ಪಾಪ-ತಾಪಗಳನ್ನು ತರಿದು, ವಿರತಿಯಲ್ಲಿನೆರೆದು, ಕುಮತಗಳನ್ನು ಜರಿದು, ಜಡಕರ್ಮ ಸಂಗಿಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ಮಾಯಾಪಾಶವನ್ನು ಹರಿದು ಬಾ ಎನ್ನಲಾಗಿ, ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯು ಆನಂದದಿಂದ ನಮಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಕೈಲಾಸದಿಂದಿಳಿದು ಅರಳಗುಂಡಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮಾಹಾದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಶಾವನಿವೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ವರಪ್ರದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳಿಂದ ಸೇವೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಪುನಃ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನು ಗಂಡು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಗುರುವಿನಿಂದ ಲಿಂಗಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ, ಲಿಂಗದಿಂದ ಜಂಗಮಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಅರಿತು, ಪರಮಪಾವನರಾಗಿದ್ದ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನೂ ಅವನ ಧರ್ಮವತ್ತಿಯರೂ ಕೂಸಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣಾದಿ ನೇಮನಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ರೂಢಿಯಂತೆ ಗರ್ಭದ ಎಂಟನೆಯ ತಿಂಗಳದ ಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇ ತೊಟ್ಟಿಲಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮ”ನೆಂದು ಮಗುಹಿಗೆ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇದಿನಗಳ ತರುವಾಯ, ಮಹಾದೇವಮ್ಮನು ತಾನು ಹಡೆದಿರುವ ಪುತ್ರಸಮೇತಳಾಗಿ, ಶಿವಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆದು ಯೋಗಾಸನದಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು ಲಿಂಗದಿಂದುದ್ಭವಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ಬೆಳಗಿ ತೊಳಗಿ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನೂ ದ್ವಿತೀಯಭಾರ್ಯಳಾದ ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮನೂ ನೋಡು ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಮ್ಮನೂ ಮಗುವಾದ “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮ”ನೂ ಏಕೈಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಆ ಬಳಿಕ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮರುಳ ಸಿದ್ಧದೇವರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮಹಾದೇವಮ್ಮನವರ ಮತ್ತು ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮನ ಕಳೇಬರಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವಿಧಿಸುತ್ತಾಗಿ ಮಂಣಿಗೆ ಮರೆಸಾಡಿ ಮುಂದಿನಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪರಮಪವಿತರ ಹೃದಯವು ಅದ್ವಾನದೋ ಅಶಾಂತತೆಯ ಅಂದೋಳನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿನಲುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅವನ ಪುಣ್ಯೋಜ್ವಲ ಪದನವು ಪೌರ್ಣಮಾ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿದ್ದಿತು. ಧರ್ಮನಿಂದಕರ ಸಹಸಾಸದಲ್ಲರಕೂಡದೆಂಬ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ತನಗೆ ವಿದ್ಯೆಯೇಸತಿಯು, ಹರುಷವೇಸುತನು, ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಬಂಧುವು, ಸೈರಣೆಯೇಪರಿಚಾರಕನು, ಶಾಂತಿಯೇಸುಖವು, ಅರಿವೇ ದೇಹವು, ಆಚಾರವೇಪಿತನು, ಭಕ್ತಿಯೇಮಾತೆಯು, ಸತ್ಯವೇಮಗಳು, ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ಸೊಸೆಯು, ಮೈತ್ರಾದಿ ಚಿತ್ತಪರಿಕರ್ಮಗಳೇ ಬಂಧುಗಳು, ಧರ್ಮವೇ ವಾಹನವು, ದಮವೇ ಆಚಾರ್ಯನು, ಅಹಿಂಸೆಯೇ ದಾಸಿ, ಆಸ್ತೀಯವೇ ದಾಸನು, ವಿಚಾರವೇ ಕ್ಷೇತ್ರವು, ಮುಕ್ತಿಯೇ ದೇಶವು, ಇಂಥಹ ಪಾರಮಾರ್ಥ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಸತ್ಯವಾದ ಹೆಂಡರು-ಮಕ್ಕಳು ಅಂಣ-ತಮ್ಮಂದಿರೆಂಬ ಮುಂತಾದ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತನಾದ ರಾಮಜಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ದೇಶಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರ ಹೊರಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾದನು.

ಆಬಳಿಕ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಅಮರಗುಂಡಕೊಳ್ಳದ ಅಮರೇಶ್ವರನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಭಸ್ಮೋದ್ಧೂಳನ-ಭಸ್ಮವನ್ನು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರಧಾರಣದಿಂದ, ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಳಿದು ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಘೋರಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಲದೆ, ಲೋಭವೆಂಬ ಕೆಸರನ್ನು ತುಳಿಯದೆ, ಇಂದ್ರಿಯಗಳೆಂಬ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಗಣಿಸದೆ ದುರ್ಮೋಹವೆಂಬ ಭೂತಕ್ಕೆ ಅಳುಕದೆ, ಕಾಮನೆಂಬ ಕಳ್ಳನಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಮದವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಕಂಗೆಡದೆ ಕೋಪವೆಂಬ ಹುಲಿಗೆ ಹೆದರದೆ, ವಿಷಯವೆಂಬ ಕಂಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾಲುರದೆ ಮಮತೆಯೆಂಬ ಹಾವಿಗೆ ಅಂಜದೆ ತಾಪವೆಂಬ ಕುಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳದೆ, ದುರಭಿಮಾನವೆಂಬ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗದೆ ಅಸೂಯೆಯೆಂಬ ವಿಷವಲ್ಲಿಯ ತೊಡಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಸರ್ವಾವಧಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಜಂಗಮಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಂಗಗೊಂಡು ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಆಸ್ತಿ-ಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ; ನಂದಾದೀಪವನ್ನು ನಂದಿಸದೆ, ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತ ನಿತ್ಯ ನೇಮಪೂಜಾದಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಬೇಕೆಂದು

ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ತಾನು ರಾಮಜಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು, ಭೂ ಕೈಲಾಸದಂತಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣವನ್ನು ನೇರಿ, ಕಾಲಹರಣಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು “ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ” ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಇತ್ತ ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮನು, ಶರಣಬಸವೇ ಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಿತ್ಯನೇಮಾದಿಗಳನ್ನು ನಡಿಸುತ್ತ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿರಲು ಒಂದುದಿನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ನಿನ್ನ ಹಸನಾದ ಬಾಳನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆ ಯಾಯಿತು. ನಿದ್ರೆತಿಳಿದದ್ದು ಮಹಾಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮನು, ಯೋಗಮುದ್ರಾನಿದ್ರಿತನಾದಳು.

ಆಗ “ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ” ಯ ಪುರಜನಗಳೂ, ಆಪ್ತ ಇಷ್ಟರೂ, ಹರ-ಗುರು-ಚರಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕೂಡಿ, ಆಕೆಯ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ, ಚನ್ನಬಸವಮ್ಮ ನವರ ಸಮಾಧಿಯಮೇಲೆ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೂ ಆ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗದ್ದುಗೆಯ ಪೂಜೆಯು ತಪ್ಪದೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತ ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರನಾಯಕನು “ಅರಳಗುಂಡಿಗೆ” ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, “ರಾಮಜಿ” ಯೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಿರಲು, ನ್ಯಾವನೂರ ಸೌಳ ಹಳ್ಳದ ಗುಂಪಿಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲನೆಂಬ ಒಕ್ಕಲೆಗನು ಆಕಾರ ವೆಂಬ ಹಾಳು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಅರ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸಂಜೆಯೆಂಬ ಬೆಂಕಿ ಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಮಚ್ಚೆಂಬ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹಾಕಿ ಚಿಕ್ಕೆಗಳೆಂಬ ಬೀಜ ಗಳನ್ನು ಚಲ್ಲಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕೆಗಳು ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬವಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಹಬ್ಬದ ವಿವರವಾಚಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಹರನಾಳಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಿ ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ಭೇಮಾನದಿಯು ಎರಡೂ ಛಡಸೋಸಿ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಅನಿಮಾದೃಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಬಲ

ದಿಂದ, ನೀರಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹಾಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ “ ತಾನೂ ” ಮತ್ತು “ ರಾಮಜಿ ” ಯೂ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಬೆಳಗುಂಪಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನವೇ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಕಬ್ಬಲಿಗ ಜಾತಿಯ ಕಿವಿಶೂಲಿಯವನ ಕರ್ಣಶೂಲಿಯನ್ನು, ಪರಿಹರಿಸಿ ಮುಂದೆಸಾಗಿ “ ಬಸವಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ” ದಯಮಾಡಿಸಿ ವೃತವಾದ ಗೋವನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, “ ಕೋಬಾಳ ” ಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೋಬಾಳದ ಜಂಗಮನು ಭೂತಹಿಡಿದು ಅತಿ ಅಹಾರವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕೇಳಿ, ಅವನ ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಯನ್ನು, ಬಿಡಿಸಿ, ಮಿತ ಅಹಾರವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಮಾರ್ಗದ ಮುಂದೆಸಾಗಿ “ ಅವರಾಧಿ ” ಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ “ ದಂಡರಾಯಗೌಡ ” ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನವೇ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲಾಗಿ ದಂಡರಾಯಗೌಡನು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ದಾಸೋಹ ನಡೆಸಹತ್ತಿದನು. ಮುಂದೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳು ತೀರಿಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಂತಗೌಡನು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನೇ ಬಿಚ್ಚಿಸಿ, ಜಂತೆ, ತೊಲೆ, ಕಂಬಗಳನ್ನು ದಾಸೋಹದ ಅಡಿಗೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಶರಣನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ, ಆ ಗೌಡನಮನೆಗೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ದಾಸೋಹದ ಮನೆಯೆಂದು ಹೆಸರುಬಿದ್ದು, ಈಗಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಈ ವಾರ್ತೆಯು ಮಹಾಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮುಕುಟಮಣಿಯಾದ ಕಲಬುರ್ಗಿ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಮತ್ತು, ಸೊಲ್ಲಾಪೂರಗಳ ಸುತ್ತಲೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಸಕಲ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವೂ ವಿಶೇಷತಃ “ ಹರ-ಗುರು ” ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಗರವೂ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯಕರವೂ ಆಗಿ, ಈಗ ತಾನೇ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ, ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ ವೀರ

ಶಿಟ್ಟಿಪ್ಪಗೌಡರ ನಾಲ್ಕುಜನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮಗನಾದ ದೊಡ್ಡ
 ಪ್ಪಗೌಡನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ಅವರಾದಿಗೆ
 ಬಂದು ತಲುಪಿ ಮಹಾತ್ಮನ ದರ್ಶನವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡನು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ
 ದಾಸೋಹವನ್ನೂ, ಆತನು ನಡೆದು ನುಡಿದು ತೋರಿಸುವ ಹಾದಿ
 ಯನ್ನೂ, ಕಂಣಾರೆಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಂಬಿ,
 ಭಯ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆದರೆ ಈ ಚಿನ್ಮಯಮೂರ್ತಿಗೆ ನನ್ನ
 ಅಲ್ಪಕಾಗೆಕೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಕ್ತಿಗೆ ಜೀವ
 ದಾತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದವನೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಷಾಮಾತೆಯ ಕಂಠಾಭರ
 ಣನೂ, ಪರಶಿವನ ಚಿಚ್ಚಕ್ತಿಯಸ್ವರೂಪನೂ ವಿವತಾರಕಮಂತ್ರವೆಂಬ
 ಬೀಜವವನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಾನುಭಾವನೂ, ಭಕ್ತಿ
 ಯಿಂದಲೇ ಪರಶಿವನು ಒಲಿದು ನಲಿಯುವನೆಂದು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳು
 ತ್ತಿರುವ ದೀನರಕ್ಷಕನೂ ಆದ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಣಮಹತ್ವವನ್ನು
 ಹೊಗಳಲು ಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಯುಳ್ಳ ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಸಹ ಅಸದೃಶ
 ವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥ ಪಾಮರನ ಪಾಡೇನೆಂದು ತಿಳಿದು, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ
 ಗೌಡನು ಮಹಾನುಭಾವಾ ? ನನ್ನ ಮನೋಬಯಕೆಯನ್ನು ತಾವು
 ಪೂರ್ಣಮಾಡುವದಾದರೆ, ತಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು
 ಅಡಿದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು
 ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮಾ ? ನಾನು ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಗಡ,
 ತಂದಿದ್ದ ಮೂಗಳ ಜೋಳವನ್ನು ಪುನಃ ಅವರವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾ
 ಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಕಾಲಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನುಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ಮನೋಬಯಕೆ
 ಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವೆನೆಂದು ಅಭಯಪಿತ್ತು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ
 ಗೌಡನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನು. ಶರಣರಿಂದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ತಮ್ಮೂ
 ರಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನು ಕಲಬುರ್ಗಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ
 ಬಂದು ತಲುಪಿದನು. ಪಿತೃಗಳಾದ ವೀರಶೆಟ್ಟಿಪ್ಪಗೌಡರಿಗೂ, ಇನ್ನುಳಿದ

ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೂ ತಾನು ಕಂಡುಬಂದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚದೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಶರಣರು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮೂಗಳ ಜೋಳವನ್ನು ಅವರಾದಿಗೆ ಶರಣರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಇತ್ತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಉದ್ದೇಶವು ಪುಣ್ಯಮಯವಾದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕರ್ನಾಟಕ-ದೇಶದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಹಂಬಲವೂ ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಮೂಗಳ ಜೋಳವೂ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದವು. ತಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ (ಕೈಗಡತಂದಿದ್ದ) ಮೂಗಳ ಜೋಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಋಣಮುಕ್ತನಾಗಿ ಅವರಾದಿ ದಂಡರಾಯಗೌಡನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದು— ಗೌಡರೇ, ಸಾಕ್ಷಾತ್ ತಕ್ತಿಯ ಗುಣರೂಪನೂ, ಸರ್ವಸಮರ್ಥನೂ, ಆದ ನಂದೀಶ್ವರನು ಭೂ-ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ, ಭೂ-ದೇವಿಯ ದುಃಖವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಆತನ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಪ್ರಮಥಗಣಗಳು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ವೀರಶೈವಾಚಾರವಿಧಿಗಳನ್ನು ದಶದಿಕ್ಪುಗಳಿಗೆ ಹರಡಿದ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಾಳಿದ ಭೂ-ಕೈಲಾಸವಾದ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ನಾನು ಎಂದು ನೋಡುವೆನೋ ಎಂಬೀ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಪೂರೈಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಬಿಳಿಸುವೆನು. ಮುಂದೆ ನವೆಯಲಿರುವ ವೀರಶೈವ ಮತೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಂಗಸ್ಥಳವೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಯುಕ್ತ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ, 'ರಾಮಜಿ' ಸಮೇತನಾಗಿ, ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅವರಾದಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ಹಾಗರಗುಂಡಿಗೆ ಮತ್ತು ಪರುತಾಬಾದಿಯಮೇಲಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ೬ನೇಕ

ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಕಲಬುರ್ಗಿಗೆ ಬಂದು, ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರನ್ನು ಕಂಡನು.

ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನೂ ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಾದ “ ನೀಲಮ್ಮ ” ಗೌಡರಾನಿಯೂ, ಶರಣರ ಪಾದದಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮಸ್ತಕವನ್ನಿರಿಸಿ, ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಯೊಡನೆ ಭಯ-ಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ, ರಾಮಜಯನ್ನು ಸಹಿತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಜಂಗಮರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ, ಇಂದಿಗೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಮನೆತನದವರೂ ಧನ್ಯರಾದೆವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಹಳ ಆನಂದದಿಂದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾದರು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ನಿಬ್ಬಿರಗಾಗಿ ಮೂರುದಿನಗಳ ಕಾಲಕಳೆದು ರಾಮಜಿಯೊಡನೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಆಗ “ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನೂ ” ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ “ ನೀಲಮ್ಮಗೌಡರಾನಿ ” ಯೂ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ದಾಸೋಹ ನಡೆಸುತ್ತ ವಾಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರೇ ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಾಲ ಬರತಕ್ಕದ್ದಿದೆ, ಕಾರಣ ಯೋಜನಾ ಪರವಶನಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನು ತಿರಿಯಿಂದಲೂ ಗುಗದಿಂದಲೂ ಆಚಾರದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಜಂಗಮನ ಪ್ರಸಾದಪಿಲ್ಲದೆ ಊಟಿಪಿಲ್ಲಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನೇ ನಡೆಸುತ್ತ ಎಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಆಡಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನು, ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನುಡಿದನು. ಸ್ವಾಹಿ ! ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬ ಯಂತ್ರದಿಂದ ಮಾತುಗಳೆಂಬ ಕಸಕಯನ್ನು ಹೊಸದು ಏವಸ್ತುತಿಯೆಂಬ ಕಾಲುಮೆ-ಬಿಡಿಗಾಲುಪೆಗಳಿಂದ ಜಂಗಮಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಅಮೂಲ್ಯ ಅಪಾರ ಜಲ

ರಾಶಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನವೆಂಬ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ಗುರು-ಶಿವ-ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹಾಯಿಸಿ (ಕಟ್ಟಿ) ಬೆಳೆಯನ್ನುಣ್ಣುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಸಿಗೆ ಬರಗಾಲದ ಅಂಜಿಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡನು.

ಆಗ ಪರಮ ಕಾರುಣ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಅವರ ಪ್ರೇಮಭಾವಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಲೀಲೆಯಿಂದ ಶರಣನು ಮನ್ನಣೆಯ ಭಕ್ತಾವಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಶಿವಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತ, ಮಹಾದಾಸೋಹವನ್ನು ನೆಡೆಸುತ್ತ ಆನಂದಮಯನಾಗಿದ್ದನು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ಮೂವ್ವರು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡರ ಚಿತಾವಣಿಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾದರು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೆವ್ವ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನೆಯೊಂದು ಪಾಲಿಗೆಬಂತು. ಅದನ್ನೇ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನು, ಶರಣರ ತ್ರಿಕಾಲ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೂ ದಾಸೋಹ, ನೇಮನಿತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೂ, ಯೋಗ್ಯಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೃಹಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಂತೂ ಆ ದೆವ್ವನಮನೆಯೇ ಭೂ-ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳೊಡನೆ ಶಿವಪೂಜಾಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿದನು. ಅಂದಿನ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಅಖಂಡ ನಂದಾದೀವಿಗೆಯಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಲಿರುವದು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ನೀಲಮ್ಮಗೌಡ ಶಾನಿಯು, ಸದ್ಭಕ್ತಳೂ ಗುಣಶಾಲಿಯೂ ಆಗಿ, ಪತಿಗೆ ಅನುಕೂಲಿಯಾಗಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ತತ್ಪರಳಾಗಿ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಶರಣರ ಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ,

ಪದ್ಯ|| ಪಿತನಿಂದ ಬಾಲ್ಕದೋಳ | ಪತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಯದೋಳ |

ಸುತನಿಂದ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದೋಳ | ಕುಲಸ್ಥಿರ-ಸುರಕ್ಷಿತೆಯಾಗದಿದೋಡ
ವಳಿಂದ ನಿಜವಂಶ ಕುಪಸತಿ ಬಂದುದಲ್ಲದಿರದು ||೧||

ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತವಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿಜವಾದ ಯಜಮಾನತ್ವವನ್ನು ಗಂಡನಮೇಲೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಮನೆತನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವಳು ರತಿಯಂತೆ ರೂಪವತಿಯೂ, ಭೂ-ದೇವಿಯಂತೆ ಶಾಂತಶೀಲಳೂ, ಹರ-ಗುರು-ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಡುತಡಿಯ ಮಹಾದೇವಿಯೂ ಎನಿಸಿ, ಗಂಡನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸೇವಾತತ್ಪರಳಾಗಿದ್ದಳಲ್ಲದೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸದ್ಭಕ್ತರನ್ನೂ, ಅನುಭವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಂದವರನ್ನೂ, ಶಿವಸಂಚಪಿಂಶತಿಲೇಲಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವರನ್ನೂ, ಪ್ರಮಥರವಚನಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವವರನ್ನೂ, ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರನ್ನೂ ಸದುಪದೇಶಕರನ್ನು ಕುರುಡ, ಕುಂಟೆ, ಅಂಗಹೀನ ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನೂ ಸತ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ದಾಸೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹಗಲಿರಳು ಜೀವದ ಪರವೇ ಇಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಗಂತೂ ಅಹಂಕಾರದ ಸೋಂಕಿಲ್ಲ; ನೀನು ನಾನೆಂಬ ಭೇದಭಾವನೆಯಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮನದ ಘನತೆ, ಹೃದಯದ ವೈಶಾಲ್ಯ ಅಸ್ರತಿಸುವಾಗಿದ್ದು ಐಕ್ಯಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸಿಂತು ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯದ ಮಹಾಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದನು.

ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನ ಧರ್ಮಸ್ತಿಯಾದರೂ ಐಕ್ಯಸ್ಥಳದ ವೀರಮಾತೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಅಂದು ಹೋಳೀಹುಣ್ಣಿವೆ. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕುಲದೈವತವಾದ ಗುಡಗುಂಟೆ ಅಮರೇಶ್ವರನ ರಥೋತ್ಸವವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಮರೇಶ್ವರನಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ, ವಿಶೇಷ ಗಹಾರಾಧನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಿಂದ, ಗುರುಮಂಟಪವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಶರಣರು ಅನಂತ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಣ್ಣನ್ನೂ, ಕಾಲಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಾಲನ್ನೂ

ಕುಷ್ಟರೋಗ, ಪಾಂಡುರೋಗ, ಕ್ಷಯ, ಅತಿಸಾರ, ಹಿರೇಬೇನೆ, ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ರೋಗಿಗಳ ರೋಗಗಳನ್ನು ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದದಿಂದಲೇ ಗುಣಪಡಿಸಿದರು. ಸಂತಾನಾವೇಕ್ಷೆಗಾಗಿ ನಂಬಿ ಬರುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇನ್ನೇನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಂಬಿದ ಭಕ್ತರು, ಧನಧಾನ್ಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿಯೂ, ಇಹಪರಗಳ ಸುಖಭೋಗಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಇಚ್ಛಾಪೂರಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಘಟಸರ್ಪವು ಓರ್ವ ವಿಪ್ರನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹುತ್ತಿನೊಳಗೆ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ಸಂಚಾರ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾಗರಾಜಾ ಬೇಗ ಹೊರಬಂದು ನೀನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷವನ್ನು ಪುನಃ ಹೀರಿಕೊಂಡು ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಾನ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಹುತ್ತಿನೊಳಗಿರುವ ನಾಗರಹಾವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ನಾಗರಹಾವು ಹುತ್ತಿನೊಳಗಿಂದ ಹೊರಬಂದು, ಮೃತವಾಗಿದ್ದ ವಿಪ್ರನ ಶರೀರದೊಳಗಿನ ವಿಷವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಚ್ಚಿ ಸುರ್ರನೇ ಹೀರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಮೃತ ಪಟ್ಟ ವಿಪ್ರವರ್ಮನು ಥಟ್ಟನೆದ್ದು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನಂತ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದನು.

ಓರ್ವ ಕಾಮಾಂಧನು ಪತಿವ್ರತೆಯನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಮುಡಿಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಆಣೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡೆಂದು ಚೀರಲಾಗಿ, ಕಾಮಾಂಧನ ಕಾಮವೇ ನಷ್ಟವಾಗಿ, ಶರೀರವೇ ನಾಶವಾಯಿತು. ಆಗ ಕಾಮಾಂಧನು ಪತಿವ್ರತೆಯ ಚರಣಗಳನ್ನು ಪಡಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿ ನೋದಲಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಶರೀರವು ಕಾಂತಿಯುತವಾಯಿತು.

ಹೋಳಿಹುಣ್ಣಿವೆಯ ದಿನಸ ಲಾವಕರು ಹೆಣಮಾಡಿ ಸೆದಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶಂಖವಾದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಂದಿಳಿಸಿ ಈ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಂಡರು. ಆಗ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ಈ ಹೆಣವನ್ನು ಸುಡುಗಾಡಿಗೆ ವೈದು ದಹನ ಮಾಡಿರೆಂದು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತನು. ಆಗಲೇ ಆ ಲಾವಕರು, ಸೆದಿಗೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಹುಡುಗನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಲಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಲಾವಕರೂ ಪುರಜನಗಳೂ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ಮೃತಪಟ್ಟ ಹುಡುಗನನ್ನು ಪುನಃ ಜೀವದಾನವನ್ನಿತ್ತು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು.

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಓರ್ವ ಸಜ್ಜನನು ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದು ಗೋಡೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವವನಿಗೆ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಎಂದು ಒಂದೊಂದೇ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪವಾಡ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಕಲ್ಲುಗಳು ಒಂದೊಂದೇ ಮೇಲೇರಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೊಳಗಾಗಿ, ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪವಾಡ ಗುಡಿಯೆಂದು ಹೆಸರುಬಿದ್ದಿದೆ.

ಬಂದೇನವಾಜ ದರಗಾದ ಮಹಾದ್ವಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಬಂದೇನವಾಜನಿಗೆ ಗಂಧಲೇಪನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬಂಧುಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗವರು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಅಸಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಮುಂದೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷದೊಳಗಾಗಿ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರೆದುರು ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲಾಗಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಬಂಧುಗಳು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬಹುರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ತಪ್ಪುಒಪ್ಪಿ ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟರು.

ಒಬ್ಬ ಕಟುಗನು ಒಂದು ಆಕಳವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಶರಣನು, ನಾನಾಬಗೆಯ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಕಟುಗನು ಸುರಭಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಹೇಯಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಅವನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟನು.

ಓರ್ವ ಕ್ಷೌರಿಕನು, ತನ್ನ ರೂಪವತಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕ್ಷಣಕಾಲವಾದರೂ ಅಗಲುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಬಂದವರ ಕ್ಷೌರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಕ್ಷೌರಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಓರ್ವ ಒಕ್ಕಲಿಗನು ಬತ್ತೀಕಟ್ಟಿ ಕ್ಷೌರಿಕನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು. ಆಗವಳು ಕನಿಕರದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಂದು ಒಗೆಯಲಾಗಿ, ಕ್ಷೌರಿಕನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಇವನಿಗೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ಸಮ್ಮಂಥವಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಶಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕತ್ತಿಯನ್ನೇ ಮನೆಯುತ್ತ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲುಮೃತ್ಯುನಾಗಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕನು. ಆಗವಳು ಅಂಜಿ, ಥಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿಲವನ್ನು ಹಾಕಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಚಿಲಕಗಳನ್ನು ಜಡಿದು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಗೋಡೆಯು ಶೀಳಿ ಹೋಳಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಅವಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ದಾಸೋಹದ ಭೋಜನಶಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಳು. ಅವಳ ಗಂಡನಾದರೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ದಾಸೋಹದ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ಕಾಣಲಾಗಿ, ಗದ-ಗದನೆ ನಡುಗಿ ಶ್ರೀಶರಣರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು ಅಂಗಲಾಚಿಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶರಣರು ಕೃಪೆದೋರಿ ತಮ್ಮ ಮಹಾಪತಿವೃತ್ತಿಯಾದ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಆರೋಸವೇ ಹುಚ್ಚಪ್ಪಾ....! ಅಕೋ ನೋಡು; ಅಲ್ಲಿ ಒರುತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು

ಶುದ್ಧ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮನಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಸಂಸಾರ ಮಾಡು ಹೋಗೆಂದು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ, ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಪ್ರರೀರ್ಷರು ಕವಟವೇಷಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗಂಡ-ಹೆಂಡರಾಗಿ. ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಒಂದುಸೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜವಾಗಲೆಂದು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ತಕ್ಷಣವೇ ಕವಟ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿದ್ದನು. ಆಗವರು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಬಹುರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣ್ಣಾದಸ್ತ್ರೀಯಳು ಗಂಡಾಗಿ, ಪುನಃ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

. ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯಳು ನನಗೆ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಮ್ಮ ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನ ತವರೂರವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎಂಟುತೊಲೆ ಭಂಗಾರದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು. ಆ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ತವರೂರವರು ಕೊಟ್ಟ ಸರಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಿದ ಹೇಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಹೊಯ್ದಾಡಹತ್ತಿತು. ಆಕೆಗೆ ನವ ಮಾಸಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರೂ ಹಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಡೆಯುವ ಬೇನೆಗಳೂ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಗಂಡನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೇ ಯಾವದೇವರಿಗಾದರೂ ಮುಡುಪುಕಟ್ಟಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹೇಳಿಬಿಡು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಗದ್ದರಿಸಿದನು, ಆಗವಳು ಪತಿರಾಯರೇ ಹೌದು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಂಜೆಯಾದ ನನಗೆ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ, ಭಂಗಾರದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಆಕೆಯ ಗಂಡನು ಅವಳಿಂದ ಸರಗಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತ ಹೋಗಿ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಂದಿಟ್ಟು,

ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಒಳ್ಳೇದು ? ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಸರಿಗೆಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಓಡುತ್ತ ಮನೆಗೆ ಬರಲಾಗಿ, ಹೆಣ್ಣು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದಳು. ಮತ್ತೂ ತಾಳಲಾರದಂಥ ಬೇನೆಗಳಿದ್ದು ಹೆಂಡತಿಯು ಗತಪ್ರಾಣಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆಗವನು ಎಲೇ ಮೂರ್ಖಶಿರೋಮಣಿಯೇ....? ಮತ್ತೇಕೆ ಇಷ್ಟು ವೇದನೆಗಳು ! ನಿನ್ನ ತಪ್ಪೇನಿರುವದೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆಗವಳು ಮರೆಮಾಚದೇ ಪತಿರಾಯಾ ? ನಾನು ಎಷ್ಟಾದರೂ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ! ಅಂದಬಳಿಕ ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು. ಅಪ್ಪ ಶ್ರೀಶರಣಪ್ಪನಿಗೆ ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ನನ್ನ ತವರೂರಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎಂಟುತೊಲೆ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಲಿಸಿ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಂಣ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಇಸಿದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದಳು. ಆಗವನು, ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಹೋಗಿ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನಿಜವೃತ್ತಾಂತವನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವೇದಿಸಿದನು. ಆಗಲಾ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ತಮ್ಮಾ ಸಂಣಸರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಡು ಹುಟ್ಟುವದೆಂದು ಹೇಳಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಆಗವನು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡು ಕೂಸನ್ನು ಹೆತ್ತಿದ್ದಳು.

ಅವಸಾನ ಸಾಮಿಪ್ಯ

ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತಜನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷನಾಗಿ, ಪಂಡಿತಜನ ಚಕ್ರೋರಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಾಯನಾಗಿ, ಶಿಷ್ಯಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿ, ದುಷ್ಟಸಂಹಾರಕನಾಗಿ, ಲೀಲೆಯಿಂದ ಮೆರೆದಿರಲೋಮ್ಮೆ, ಶಿವಪೂಜಾರಿಂದ

ದಲ್ಲಿ ಏಕಾಏಕಿ ನಗಹತ್ತಿದನು. ಆಗ ದಾಸೋಹದಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಸಮೂಹವೂ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ, ಚಕಿತರಾಗಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಿಗಿ ಮಹಾಮಹಿಮನೇ.... ? ಹೊರಗಿನ ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಕ್ಕುಮುರ್ಮವನ್ನು ತಿಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ಕೂಡಿರುವ ಮಹಾಜನಗಳ ಹಾಗೂ ಜಂಗಮ ಸಮೂಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂಥ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಂದೆ ಬೀಳಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ನಿರ್ಗತಿಗಳಾಗುವರು. ಅನ್ನನೀರಿಲ್ಲದೆ ಹಾದಿ ಹಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಳನ್ನು ನಾನೂ, ನೀವುಗಳೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಇಂಥ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಶರಣಸ್ಥನ ದಾಸೋಹವೇ ನಿಂತು ಹೋಗುವದೋ ಎನೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೆನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನನ್ನ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಓರ್ವ ಜಂಗಮನು, ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆತನ ಮಗನ ಲಗ್ನವಂತೆ ಮಗನಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸರಿಗಿ ಬೇಕಂತೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ, ನಕ್ಕು ನಲಿಯಬೇಕಾಯಿತೆಂದು, ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವದೊಂದೇತಡ ಜಂಗಮನು ದಾಸೋಹದಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತೇ ಬಿಟ್ಟನು. ಅವನನ್ನು ಒಳಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ನಾನಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಶುದ್ಧಮಡಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ ತರುವಾಯ, ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಜಂಗಮನನ್ನು ಕುರಿತು— ಸ್ವಾಮಿ, ತಾವು ಏತಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದಿರೆಂದು ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು ? ಆಗ, ಜಂಗಮೂರಿಯು ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರೇ, ನನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನವು ನಾಳೆ ಬರಲಿರುವ ವೈಶಾಖ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿರುವೆನು. ಹೆಣೆನವರು ಸರಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಡುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರುವರು. ಕಾರಣ

ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಹಾದೇವನಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಂದ ಒಂದು ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ನನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದೆಣಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಶರಣರಿಗೂ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆಗ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಆಗಲಿ. ಲಗ್ನನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಲಗ್ನವು ಸಮಾಪ ಬಂದಾಗ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಭಯವಿತ್ತನು. ಕೂಡಲೇ ಜಂಗಮವುಂಗವನು ಹರುಷದಿಂದ ಹಾಡಿ ಹರಿಸಿ ನಿರೋಪತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅಂದೇ ತನ್ನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳು ಗತಿಸಿದ ನಂತರ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಬರಬಿದ್ದಿತು. ಜನಗಳಿಗೆ ಅನ್ನ ನೀರುಗಳು ಸಿಗದಂತಾಗಿ, ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ನೀಗುತ್ತಲಿರುವದರಿಂದ, ಕಂಡಕಂಡಲ್ಲಿ ತಲೆಬುರುಡೆಗಳೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ, “ ತಪೋಹಿ ಮೂಲಂ ಸರ್ವಾನಾಂ ಸಿದ್ಧಿನಾಂ ಯಜ್ಞಗತ್ರಯೇ ” ಎಂದಂತೆ ಸಮಸ್ತ ಸಿದ್ಧಿಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮೋದ್ಧಾರಕ್ಕೂ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿತ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಪೂಜಾಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷದಿಂದಲೂ, ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಪ್ರಭೇ....! ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆಯು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ನನ್ನ ದಾಸೋಹವೂ ನಡೆಯದಂತಾಗಿರುವದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು. ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಪರಮಾತ್ಮನು ತ್ಯಾಗವೀರ ಶರಣಪ್ಪನೇ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸಂತಾನವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ಗಣವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಉದಾರಿಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಐದುನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗೊಂದು ಹೆಣ್ಣುಸಂತಾನವನ್ನೂ, ಸಾವಿರರೂಪಾಯಿಗೊಂದು ಗಂಡು ಸಂತಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಸಾರು ! ನಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಡಿಸಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅಭಯವಿತ್ತು ಕಾಣದಂತಾದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಸಂತಾನಾಸೇಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ದಾಸೋಹಕ್ಕಾಗಿ ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದ ಬರಗಾಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಗರ್ಭಶ್ರೀಮಂತರೂ, ದೇಸಾಯಿ, ದೇಶಪಾಂಡೆಗೌಡ, ನಾಡಗೌಡ, ಜಹಗೀರದಾರ, ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರು, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲೆ ಮುಡಿಪು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಗಂಡೂ-ಹೆಂಡೂ ಸಂತಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದ, ತ್ಯಾಗವೀರರೂ, ತನು-ಮನ-ಧನಾದಿಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಸಂತಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಯಾಯ ವಂಶಜರ ಮನೆತನಗಳನ್ನು ಗುಲಬುರ್ಗಾ, ಬೀದರ, ರಾಯಚೂರು, ಸೊಲ್ಲಾಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ, ಕಲಬುರ್ಗಿಯ-ಮುಕ್ತಂಪುರದ ಒಮ್ಮನ ದನರ ಮನೆಯ ವಯೋವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳು (ಮುಪ್ಪಿನಮುದುಕರು) ತಮಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು, ಒಂದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಗಳನ್ನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಸುರುವಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಗಲಾ ಶರಣರು ಮರಮರನೆ ಮರುಗಿ, ಇಂಥ ಮುಪ್ಪಿನ ಹಾಗಲ ಹಂಣಾದ ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಿಂದ ತರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನ ಪುತ್ರನು ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಿ ಆಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ-ಅದೇ ಮಗುವನ್ನು ಈ ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳ ಉಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ರೆಂದು ಹರಸಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನೂ ಆತನ ವೀರ ಪತ್ನಿ 'ನೀಲಮ್ಮ'ಗೌಡಶಾನಿಯೂ ಒಬ್ಬರ ಆನಂದಭರಿತರಾಗಿ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಅಡಿಪಾದಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು ಮಹಾತ್ಮಾ ....! ನೀನು

ಕೊಟ್ಟ ಮಗನನ್ನು ನೀನೇ ಆ ವೃದ್ಧದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ.....? ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ನಿರತರಾದರು.

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಆಜ್ಞಾಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತರಿಗೂ ಶರಣಸಂತತಿಯವರಿಗೂ, ಪಿದ್ಧ ಜ್ಞಾನಗಳಿಗೂ, ಕವಿ, ಗಮಕಿ, ವಾಂಜ್ರ, ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಭೂಮಿಯೇ ಹಡೆಯಿತೆಂಬಂತೆ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನಗಳೂ ಬಂದು ಕೂಡಿದರು. ಆಗ ತಾನು ಈ ಮೊದಲೇ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಆಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ನನಗೆ ಅಮರೇಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರುಮರುಳಸಿದ್ಧ ದೇವರೂ, ಮಾರ್ಗನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಲಿಂಗದೊಳೆಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಂದು, ನನ್ನ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದನು. ತತ್ ಕ್ಷಣವೇ ಮಹಾಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯಾದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನನ್ನು ಗುದ್ದುಗೆಯಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿ, ಆಗಮೋಕ್ತವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದನು. ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡನಿಗೆ ದಾಸೋಹ ಮತ್ತು ಭಕ್ತರಕ್ಷಣಭಾರವನ್ನೂ ಶಿವಯೋಗದ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಭೋಧಿಸಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾಗುವ ದಿನವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಹೇಳಿ ಸಮಾಧಿಯ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದನು. ಅಂದು ಕೂಡಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಮಹಾಜನಗಳಿಗೆ, ಇಲ್ಲಿಂದ ಯಾರೂ ಕದಲಬಾರದೆಂದು ಸಾರಿಹೇಳಿದನು. ದೇಶಮುಖರಾದ ಸುಂದರ ದೇವರಾಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಸಮಾಧಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅದಕ್ಕೆ

ದೇಶಮುಖರು—ಮಹಾತ್ಮಾ ನಮ್ಮ ಮನೆತನದ ನಂದಿಹೋದ ಜ್ಯೋತಿ
ಯನ್ನು ಪುನಃ ಬೆಳಗಿಸಿದ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡಸ್ವ ಗೌಡರ ಮನೆಯಿಂದ ಕೆರೆಯ
ಪಾಳೆಯತನಕೂ ಇದ್ದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದ್ದೇ
ನೆಂದು 'ಸಾಷ್ಟಾಂಗ' ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ದೊಡ್ಡಸ್ವ
ಗೌಡನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಂದರದೇವರಾಯರು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ಅಳೆಯಿಸಿ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ,
ಶರಣರ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ತನ್ನ ಅವಸಾನ ಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡು
ಹಿಡಿದು ದೊಡ್ಡಸ್ವ ಗೌಡನನ್ನು ಕರೆದು ಪರುಷಮಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯ
ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ತನ್ನ ನೆಚ್ಚಿನ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯನಾದನು.
ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಮಹಾಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗ
ದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನೇ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ
ಅದೃಶ್ಯವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾಜನಗಳು ಜಯ ಜಯಕಾರ
ಮಾಡುತ್ತ ಮಂಗಳಭ್ಜನಗೈದರು. ಅಂದು ಶ್ರೀ.ಸೃ.ಶಕ ೧೭೪೪ ನೆಯ
ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂ|| ೨೦, ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃ|| ೧ ಗುರುವಾರ ಉತ್ತರಾ
ನಕ್ಷತ್ರ ರಾತ್ರಿ ೧೨ ಗಂಟೆಗೆ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗೈಕ್ಯನಾದನು.
ಮುಂದೆ, ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃ|| ೫ ಚಂದ್ರವಾರ ಸ್ವಾತಿನಕ್ಷತ್ರ ರಂಗಪಂಚ
ಮೆಯ ದಿನ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ಕಳೆದೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು
ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿಳಿಸಿದರು. ಆ ದಿನದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ಈಗಲೂ ರಂಗ
ಪಂಚಮೆಯ ದಿನವೇ ರಘೋತ್ಸವವನ್ನು ಜರುಗಿಸಿ, ಸುಂದರದೇವರಾಯ
ದೇಶಮುಖರ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಮಾನಸಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ
ಬಂದಿರುವರು.

ಇನ್ನು ಪರೀಕ್ಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು
ಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಭಕ್ತನ ಶರೀರವನ್ನು 'ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ' ಗದ್ದುಗೆಯ

ಪೂಜೆಗೂ, ಸಮಸ್ತಾರಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಲೆಂದೇನಿಸಿ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುರುಗಳಾದ, ಶ್ರೀ ಮರುಕಸಿದ್ಧದೇವರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬಲಕ್ಕೂ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಯಡಕ್ಕೂ ಹೀಗೆ, ಎರಡೂ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ದೇಹದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ, ಗದ್ದಿಗೆಯಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಗದ್ದಿಗೆಯ ಪೂಜೆಗೆ ಅನುಕೂಲವೂ, ಸರ್ವಶ್ರಿಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧನವೂ ಆಗಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮಾನವನಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಸರಸುಸಾರಭೂತವಾದ ಆತ್ಮಾನುಭವವನ್ನು ಸಕಲರೂ ಹೊಂದಿ, ಪ್ರಾಸಂಚಿಕ ವಿಷಯಕವಾದ ಆಶೆಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ರಾಜಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಾನವಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾದರೆಂದು ನಾನುಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ, ಶ್ರೀ. ಸ್ವ. ಶಕ ೧೭೪೫ನೆಯ “ಸ್ವಭಾಸುನಾನು” ಸಂ||ರದ ವೈಶಾಖಮಾಸದಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ, ತನ್ನ ಮಗನ ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಭಂಗಾರದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಡಬಂದ ಜಂಗಮನು, ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಬೇಡಲಿಕ್ಕೆ ಅಮರನಾದ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಸುಲೇಪೇಟೆಯ ಹತ್ತರ ಸಜೀವಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು, ತಲೆಗೆ ಮಡಿಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಬಿಳೇಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು, ನಾಗಚಿತ್ತವನ್ನು ಊರುತ್ತ ತನ್ನಕಡೆಗೆ ಬರುವ ಜಂಗಮನ ಎದುರು ಹೋಗಿ, ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವಾವಿ—ವಾತಾವು ತಮ್ಮ ಮಗನ ಲಗ್ನಕ್ಕಾಗಿ, ಕೊಡಮಾಡಿದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಿಂದ ಕೂಡದು ಮರಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟಿರುವರೇನು. ? ಇಗೋಳಿ; ಆ ಹಿಂದೆ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನೇ ನಾನು, ಕಾಲ್ನಡಿಗೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವೆನು. ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಾನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು

ಒಂದು ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿಹಾಕಿ ನಂದಾದೀವಿಗೆಯ ಖೋಲಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಚಿಲಕೀಮಾಡದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೀಲಿಹಾಕಿರುವೆನು. ತಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಈ ಕೀಲಿಕೈ !
ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರ ಕೈಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ನಾನು
ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ತಾವು ಅವರಿಂದ ಸರಿಗೆಯನ್ನು
ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಂಗಲಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ
ರೆಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದೆಸಾಗಿದನು. ಇತ್ತ ಜಂಗಮನು, ಕಲಬುರ್ಗಿಗೆ
ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರಿಗೆ ಬೀಗದಕೈ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಧ್ಯಂತ ಸಮಾ
ಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಲಾಗಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರು, ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಭರಿತರಾಗಿ ನಂದಾದೀವಿಗೆಯ ಖೋಲಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಚಿಲಕೀ
ಮಾಡದ ಕೀಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿ, ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸರಿಗಿ
ಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಜಂಗಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತ್ರಿಕರ್ಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ
ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅನಂತರಲಿಂಗಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪ
ಗೌಡರಂತೆ ಮಹಾಭಕ್ತಿಭಂಡಾರಿಯಾದ ರಾಮಜಿಯೂ ಬಂದು ೩
ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿಯೇ ನನ್ನೊಡೆಯ
ನಾದ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗದೊಳಗಾಗಿ, ಇಂದಿಗೆ, ೪೦ ದಿನ
ಗಳಾದವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಶರಣರ ಮಹಿಮೆ; ಹರಣದಲ್ಲಿ ನೋಡೆಂಬ ವಾಕ್ಯ
ವನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿಹೇಳಿದನು. ರಾಮಜಿಯಾದರೂ
ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ ಮಠಪತಿಯವರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂಭತ್ತು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ
ಕಾಲಕಳೆದು, ಒಂದೆರಡು ವಸಾಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ. ಸೃ. ಶಾ. ರಕ
೧೭೫೩ನೇ ಮನ್ಮಥನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಏವಾಧೀನನಾದನು. ಅಮರ
ರಾಮಜಿಯವರ ಸಮಾಧಿಯು ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಪ್ರಗೃಹ್ಣೇತ್ರವಾದ
ಬ್ರಹ್ಮಪುರದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ಈ ಸಮಾಧಿಯು ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇ
ಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು
ಹೋದಾಗ ಅಥವಾ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಬೇಕಾದಾಗ ಬ್ರಹ್ಮಪುರದ

ಸದ್ಭಕ್ತರು ಶ್ರೀ ಅನುರ ರಾಮಜೀಯವರ ಸಮಾಧಿಗೆ ಪಿಶೇಷ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದೇ ಸಂಜೆಯ ಒಳಗಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧಿಮಳೆಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮಹಾನುಭಾವನು ತನ್ನ ಸದ್ಭಕ್ತ ರಾಮಜೀದಾದಾ ಅವರಿಗಿತ್ತು ಪರಪ್ರಸಾದವೆಂದು ಅನೇಕ ಮಹಾಜನಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡಲು ಕಡುಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸ್ಥಾನಾಪನ್ನರಾದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಗೌಡರು, ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳವರೆಗೆ, ತಮ್ಮ ತಪಃಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ, ಕ್ರಿಯಾವಿಶೇಷದಿಂದಲೂ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿದ್ದುದು, ದಾಸೋಪವನ್ನು ನಡಿಸಿ, ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಶ್ರೀ.ಸೃ. ಶಕ ೧೭೭೦ನೆಯ “ಕೀಲಕನಾಮ” ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯರಾದರು. ಅವರ ತರುವಾಯ, ಶರಣಪ್ಪನವರೆಂಬ ಶರಣರು ೨ನೇ ಶರಣರಾಗಿ, ಅವರ ತರುವಾಯ, ಬಸವಣ್ಣೇಪ್ಪನೆಂಬ ಶರಣರು ಮೂರನೇ ಶರಣರಾಗಿ, ಅವರ ತರುವಾಯ, ಲಿಂಗಬಸವ್ವನೆಂಬ ಶರಣರು ನಾಲ್ಕನೇ ಶರಣರಾಗಿ, ಅವರ ತರುವಾಯ ಚಿಕ್ಕಶರಣಪ್ಪನೆಂಬ ಶರಣವರು ಐದನೇ ಶರಣರಾಗಿ, ಅವರ ತರುವಾಯ ಈಗತಾನೇ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಾಗಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ, ಶಿವಸ್ಮೃತ, ಶಿವಧ್ಯಾನ, ಶಿವಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಆರನೇ ಶರಣರೂ, ಪರಮತಪಸ್ವಿಗಳೂ ಪುಣ್ಯಸಿಧಿಗಳೂ ದಾಸೋಪಮೂರ್ತಿಗಳೂ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಸಂಪನ್ನರೂ, ಭಕ್ತಜನರಕ್ಷಕರೂ, “ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮ”ರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರೂ, ಪಾದೋದಕ ಕರಣಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಸಾದ ತಕ್ಕೊಳ್ಳದವರೂ ಶಿವವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವರೂ, ಆದ, **ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾ ಅಪ್ಪಾ ಉಫ್ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವಪ್ಪ** ಸಾಧೂ ಮಹಾರಾಜರವರು ವಿರಾಜಮಾನರಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯವರಾದ **ಶ್ರೀಮತಿ ಗೋದೂಬಾಯಿಯವ**

ರಾದರೂ ಪತಿಭಕ್ತಿಪಾರಾಯಣರೂ ಜಂಗಮಪ್ರೇಮಿಗಳೂ, ಆಗಿ, ರಂಜಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಉಭಯ ಮಹಾನುಭಾವರು ಸಕಲ ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿಯೂ ಕಲಿಕಲ್ಪಿತ ದುರಾಚಾರಕ್ಕೂ ವಾಗ್ಬ್ರಹ್ಮಗಳ ವೇದಾಂತಕ್ಕೂ ದೂರಾಗಿಯೂ, ಇದ್ದು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದ ಹರ-ಗುರು-ಚರಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅವರೊಡನೆ ಶಿವಾನುಭವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಶಾಂತಚಿತ್ತರಾಗಿ ದುರಾಶೆಯನ್ನು ತೊರೆದುತ್ರಿಕಾಲ ಲಿಂಗಪೂಜಾದಿ ನೇಮನಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ, ನೀತಿ - ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಶೀಲರಾಗಿಯೂ ಯಥಾಲಾಭ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿಯೂ ಈಗ ತಾನೇ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವರು.

ಇವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಸಲುವಾಗಿ, ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ಬಡವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನೂ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಬಂದಿರುವ ದಾಸೋಹವನ್ನು ಪಂಕ್ತಿಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಈಗಲೂ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಂದಿರದ ಸುತ್ತಲಿನ ಆವಾರವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿಸಿ ಬೆಳಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಕಾಲ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವಂತೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ಕೆರೆ ಬತ್ತಿದ ಎರಡು ವರುಷಕ್ಕೆ, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ “ ಆಪ್ತ ” ಹುಟ್ಟಿ ನಡುಗಡ್ಡಿಯಾದ ಹನ್ನೊಂದು ವರುಷಕ್ಕೆ, ಹಂಪಿಯ ವಿಠಲರಾಯನ ಗುಡಿಯು ದುರಸ್ತಿಯಾದ ಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ, ರಂಭುಲಿಂಗದ ಜಿಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹುಲಿಯು ಸತ್ತ ಹನ್ನೊಂದುವರುಷಕ್ಕೆ, ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಫೇರಕ್ಕೆವ ಮಹಾಸಭೆಯು ನೆರೆದ ಮೂರುವರುಷಕ್ಕೆ, ಕಲಬುರ್ಗಿಯ ಶ್ರೀಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಮೇಲೆ ಭಂಗಾರದ ಕಳಸವೇರಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು ಒಳನುಗ್ಗಿದ ಘಾಲುಮರುಷಕ್ಕೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಬಂಧು ಮರುಲಾಗುವದೆಂದು ಬರೆದಂತೆ ಪೂಜ್ಯ ದೊಡ್ಡಸ್ವಾಮಿ ಮತ್ತು ಪೂಜ್ಯಮಾತಾ “ ಗೋದೂ ಬಾಯಿ ” ಯವರೂ, ಶಕ ೧೮೭೦ ನೇ ಸರ್ವಧಾರಿ ಸಂ||ರದ,

ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃ|| ೪ ದಿವಸ, ಕಳಸದ ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನು, ದೇವಾಲಯದ, ವಿವರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಕೃ|| ೬ ದಿವಸ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಭಂಗಾರದ ಕಳಸವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹರಿದು, ಶನು-ದನು-ತಿತಿಕ್ಕೆ ಉಪರತಿಯೆಂಬ ಸೋಪಾನಗಳಿಂದ, ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ರತ್ನವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಪದದು ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗವೆಂಬ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ರತ್ನವು ಸಿಕ್ಕದಂತೆ, ತಮ್ಮ ಹೃದಯವೆಂಬ ಅಭೇದ್ಯವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಡುಗಿ, ಅದರ ಬೆಳಕಿನಿಂದಲೇ ಪರವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಚನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಆದರಲ್ಲಿ ಸಮರಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಮೈಮರೆದು ಆನಂದಪರ ವಶರಾಗಿರುವರು.

ಮತ್ತೊಂದುಕಾಲಜ್ಞಾನ ಆಧಾರ ಹೀಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ೧೦೧ ಕಳಸಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿದಾಗ, ಪುನಃ ಶರಣರ ಅನುತಾರವಾಗುವದೆಂದು ಬರೆದಿರುವರು. ಅದರಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಳಸಗಳು ರಂಜಿಸತೊಡಗಿರುವವು.

೧ ಕಲಬುರ್ಗಿ. ೨ ಶಹಬಾದ. ೩ ಚಿತ್ತಾಪೂರ. ೪ ವರೂತಾ ಬಾದ. ೫ ಹಾಗರಗುಂಡಿಗಿ. ೬ ಕಿರಗಿ. ೭ ಬೀದರ. ೮ ಕಾಚಾ ಪೂರ. ೯ ಮಲಗಾಣ. ೧೦ ಸಿಂಬರಗಿ. ೧೧ ಅರಳಗುಂಡಿಗಿ. ೧೨ ಗೋರಗುಂಡಿಗಿ. ೧೩ ನಗಸೂರು. ೧೪ ಲವರಾದಿ. ೧೫ ಗಣಜಲಬೀಡ. ೧೬ ಮುರುಘಾನೂರು. ೧೭ ಬೆನಕನಹಳ್ಳಿ. ೧೮ ಕೌಲಗಿ. ೧೯ ಕೀರಣಗಿ. ೨೦ ಹೋಳೇ-ಸರಡಗಿ. ೨೧ ಹಾರ-ಸರಡಿಗಿ. ೨೨ ಚಾವಳಿಗಿ.

ಈ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಊರು ಪಟ್ಟಣಗಳು ಗುಲಬುರ್ಗ, ಬೀದರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ದೇವಾಲಯಗಳೆದ್ದು ರಥೋತ್ಸವಗಳು ಜರುಗುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಳವಗೇರಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮೂರ್ತಿಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕಳಸವನ್ನೇರಿಸಿರುವರು. ಪ್ರತಿವರುಷ ರಂಗವಂಚಮೆಗೆ ರಥೋತ್ಸವವಾಗುತ್ತಿರುವದು. ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗವಂಚಮೆಗೆ ಉತ್ಸವ, ಕೋನಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ, ಗಾಣದಾಳದಲ್ಲಿ ರಥೋತ್ಸವ, ಮಾಲಗಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ, ನಾಗೇಂದ್ರ ಗಡಾದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ, ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣಶ್ರವಣ ಮಹಾಗಣಾರಾಧನೆ, ಉತ್ಸವ, ಮತ್ತು ತೇರು ಎಳೆಸುತ್ತಿರುವರಂದ ಬಳಿಕ ೧೦೧ ಕಳಸಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು....?

ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಓದುಗರು ನಂಬದಿರಬಹುದು. ಆದರೇ, ಅಂದಿನ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಅವನ್ನು ನಂಬಿದ್ದರೆಂದೂ ಇಂದಿಗೂ ನಂಬತಕ್ಕವರು ಇರುವರೆಂದೂ, ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನಗುಡಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸವ ಹಾಗೂ ರಥೋತ್ಸವಗಳು ಜರಗುವವೆಂಬಬಳಿಕ ಲಿಂದು, ಇಂದು ಹಾಗೂ ಮುಂದು ನಂಬತಕ್ಕವರಿರುವರೆಂದು ನಂಬೋಣ. ಸದ್ಭಕ್ತರಾದ ಭಾವಿಕರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿನೋಡಿ ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಆಚರಿಸಿದ, ನಡೆಸುಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಧನ್ಯರಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆನು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ರಾಂಕುಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿದ ಕುಟ್ಟಿಗಿ ತಾಲೂಕು ಕೈಕಿ ಹಾಬಲ ಕಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ “ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ” ಪುರಾಣವನ್ನು ಇವತ್ತು ವರುಷಗಳಿಂದ ಸದ್ಭಕ್ತರಾದ ಧೈವದವರು ಪ್ರತಿವರುಷ ವಿದ್ವಜ್ಞನಗಳ ಅಮೃತವಾಗಿಯಿಂದ ಪುರಾಣ ರಸದ ಮೂಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಧನ್ಯರಾಗಿ ಪ್ರತಿವರುಷ ಪುರಾಣ ಸಮಾಪ್ತಿಹೊಂದಿಗೆ, ಮಹಾಗಣಾರಾಧನೆಯನ್ನೂ,

ಬಡ ಜಂಗಮವಟುಗಳಿಗೆ ಅಯ್ಯಾಚಾರ, ಬಡ ವಧೂ-ವರರಿಗೆ ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಘದವತಿಯಿಂದ ಜರುಗಿಸಿ ಘಾಲ್ಗುಣ ಕೃ|| ೫ ದಿವಸ ಉತ್ಸವ, ಗಣಾರಾಧನೆ, ಅನ್ನಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದುದರ ಫಲವಾಗಿ, ಸೇವಾಭಾಗಿಗಳಾದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಾಗಿ, ಧನ-ಧಾನ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಪುತ್ರ-ಪೌತ್ರ ಕಳತ್ರಸುಖಗಳಾಗಿ, ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಸುಖ-ಸಂಪದವುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಪುರಾಣಕಾಲಕ್ಕೆ ನನ್ನಸಂಕಲ್ಪ ನೆರವೇರಿದರೆ, ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ ತಂದಿ ಬಾಳಪ್ಪ ಸೊಬಗಿನ ಸಾ|| ನಿಡಗುಂದಿ ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಸಿ ೨೬೧೧ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಕಟ್ಟಡವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಫಕೀರಪ್ಪ ಹವಾಲ್ದಾರ, ಈತನು ೮೦ ವರುಷದ ಮುದುಕ. ಈತನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈತನು ಒಂದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುವೆನೆಂದು, ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದ ಒಂದು ವರುಷದೊಳಗಾಗಿ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾಯಿತು. ೨೦೨ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಫಕೀರಪ್ಪನಿಂದ ಕಟ್ಟಡಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ರೋಖಹಣ ಬಂದಿತು. ಇದರಂತೆ ಅನೇಕ ಸದ್ಗುಣರು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಇಚ್ಛಾಪೂರ್ವಕ ಹೊಂದಿದ್ದರಿಂದ, ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆಯ ದೈವದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹದಿನೈದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಮುಗಿಸಿ, ಕಳಸವನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಪರಮಪವಿತ್ರ ಕರವಾದ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ದೈವದವರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಐದನೂರು

ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ನನ್ನ ಪಿತೃಗಳಾದ ಕೈ ಪಾ.
ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರಗೌಡಾ ಶಿವನಗೌಡಾ ಶಿವಾಗೌಡಶಾನಿ ಪಾಟೀಲ
ಮೆಣಶಿಗಿ ಅವರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಬಾಳಪ್ಪ ರಾಮಪ್ಪ
ಸಾಬಣ್ಣವರ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಶಿಲ್ಪಕಲಾರತ್ನ ಮುರಗೋಡ
ಅವರಿಂದ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಕಲಾಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಮೂರ್ತಿಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಇದೇ
ಶ್ರೀ. ಸೈ. ಶಕ ೧೮೭೬ನೆಯ ಜಯನಾಮ ಸಂ||ರದ, ಫಾಲ್ಗುಣ ಕೃ|| ೧
ತಾ|| ೯-೨-೧೯೫೫ ರಂದು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೬ ಗಂಟೆಗೆ, ಕುಂಭಲಗ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ
ಮೂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಟಿಗಿ ಹಿರೇಮಠದ ಪಟ್ಟದ ಮದ್ದಾನೀ
ಕರಿಬಸವ (ಪಟ್ಟದೇವರ) ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಮೃತಹಸ್ತದಿಂದ ಶ್ರೀ
ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆಯನ್ನು ವಿಧಾನೋಕ್ತ
ವಾಗಿ, ಶ್ರೀ. ವೇ. ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಿರೇಮಠ
ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ ಧಾರವಾಡ ಅವರಿಂದ ಜರುಗಿಸಿ, ಸುಮಂಗಲಿಯರ
ಕಲಶಕನ್ನಡಿ ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಘೃಭವದೊಡನೆ, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ
ಮೂರ್ತಿಗೆ ೧೦೧ ಕೊಡ ಉದಕದಿಂದ ಮಂಜ್ಜನೆಮಾಡಿಸಿ, ಆಷ್ಟುಧಾ
ರ್ಚನೆ ಮಾಡಿದನೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಅರ್ಘ್ಯಸಾದ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಧು
ವರ್ಕವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಕ್ಷೀರಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿಸಿ, ಗಂಧೋ
ದಕ, ಕುಶೋದಕ, ಸುವರ್ಣೋದಕ; ರತ್ನೋದಕಗಳಿಂದಲೂ, ಸಕ್ಕರೆ
ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಎಳೆನೀರು, ಹಣ್ಣಿನರಸ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರ
ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿಸಿ, ರುದ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯಾನುಗುಣವಾಗಿಶುದ್ಧೋ
ದಕದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಆರ್ಚಕರೂ,
ದಾಸೋಪಭಾವಿಗಳೂ ಅದ, ಶ್ರೀ ಕಳಕಯ್ಯಸ್ವಾಮಿ ಹಿರೇಮಠ
ಹಾವೇರಿಪೇಟೆ ಅವರಿಂದ ೧೦೦೧ ಬಿಲ್ಕಪುಷ್ಪಾರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ
ಭಕ್ತ ಚಾಮರಾದಿ ಸಕಲ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳಿಂದ ಪೇದಪೋಷಣೆ

ಯೊಡನೆ ನೀರಾಜನವನ್ನೆಸಗಿದಬಳಿಕ ಬಡ“ವೆಧೂ-ವರರ” ಪವಾಹ,
 “ಜಂಗಮ ವೇಟಿ”ಗಳ ದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು, ಮಾಡಿಸಿ, ಸೇವಾ
 ಭಾಗಿಗಳಾದಸರ್ವರಿಗೂ ಫಲಾಶೀರ್ವಾದವನ್ನಿತ್ತ ಬಳಿಕ ಈ ಮಹಾ
 ತ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತ ಮಾಡಲ್ಪಡುವದೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಬಿನ್ನವಿಸಿ
 ಈಗ ನಾನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒರೆದ “ ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಚರಿತ್ರೆ ”
 ಯೆಂಬ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಸಕಲ
 ನಿಜ ಜಂಗಮ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದೊಪ್ಪುವ ಚರಾಚಾರ್ಯ ವೃದ್ಧ ಮಹಾ
 ತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ಅರಭಾವೀ ಪುಣ್ಯಾರಣ್ಯದ ಶ್ರೀ ದುರದುಂಡೀಶ್ವರ
 ಸಿದ್ಧಸಂಸ್ಥಾನ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ, ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ
 ಗಳಾದ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಶ್ರೀ. ಮಹಾಂತಶಿವಯೋಗಿಗಳ
 ಅಡಿದಾವರೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೈದರಾಬಾದ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಗ
 ವಾದ ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ಗ್ರಾಮವು, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರನ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ
 ವಾಗಿ, ಶೋಭಾಯಮಾನವಾಗಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸ
 ಲೆಂದೂ, ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತ್ಯಾಗ
 ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಹಾಬಲಕಟ್ಟೆ ದೈವದವರಿಂದ ಅಚಂದ್ರಾರ್ಕ ನಡೆದು
 ಗಣಾರಾಧನೆಯೂ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯೂ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಜಳೆಯ
 ಲೆಂದೂ, ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಶರಣಬ
 ಸವೇಶ್ವರನು ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲೆಂದೂ, ಜಗತಿಯನ್ನೇ
 ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪದ್ಯ|| ಇದು ಸುರಪ ಸುಕುಮಾರ ವೀರಾಖ್ಯ ವಿರಚಿಸಿದ |
 ಪದಮಲದ ಲೀಲೆ ಇದು ಪದುಳದಿಂದೊಡುವರ್ |
 ಮುದದಿಂದ ಪೇಳುವರ್ ಕೇಳುವರ್ ಪಠಿಸುವರ್

ಮುಕ್ತಪಥದೊಳಗಿಪ್ಪರು || ೧ ||

ಸಮಾಪ್ತಿ:

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ಪ್ರಸನ್ನ ||

ನನ್ನ ಜೇಷ್ಠ ಭಾತೃಗಳಾದ ಕೈ|| ವಾ|| ಬಸವನಗೌಡರ, ದೀಕ್ಷಾಗುರು
ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮದೇವರು

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಈ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ,
ಗುಡಗುಂಟೆ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ, ಕೈ|| ವಾ|| ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮ
ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ನಾನೂ ನನ್ನ ಮನೆತನದವರೂ ಚಿರಗೌರವ
ಯಾಗಿರುವೆವು.

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು

|| ಶ್ರೀ ಗುರು ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಪ್ರಸನ್ನ ||

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರರು

ಶರಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಮೃತಕಿರಣವಾಗಿ ಜನಜೀವನವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತಿರುವ, ಶ್ರೀ ದೊಡ್ಡಪ್ಪಾಪ್ಪಾ ಊರ್ಫ ಶರಣಪ್ಪನವರ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಏಳನೆಯ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬರುವ ಶರಣಪ್ಪನವರು.

ಶ್ರೀ ಶರಣಬಸವೇಶ್ವರ ಸಂಸ್ಥಾನ ಗುಲಬುರ್ಗಾ

ಅಷ್ಟಾವರಣ ಮಹಾತ್ಮೆ

ಪ್ರಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಪರಶಿವ ಗುರುವನ್ನು
ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಇದು ||
ಘನವೆಂದು ತಿಳಿ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

ಬಿಡದೆ ಮುಚ್ಚಿದಕೆಟ್ಟ ಜಡವೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಿಟ್ಟು
ಕಡುಮುಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟುತ ತಂಗೀ || ಇನ್ನು ||
ಬಿಡವೇಡ ವೆಲೆ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೨ ||

— ಗುರು —

ನಗುದೋರಧಿಕವೆಂದು ಜಗದಿ ಸಾರುವ ಶ್ರುತಿ |
ಮಿಗಲೆಂದು ತಿಳಿಯಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಸರ್ವ ||
ಜಗದೇ ಪ್ರೇಗುರು ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದಿ ಬಂದ ಪುಣ್ಯದರಾಶಿ |
ಒಂದಿಗೆ ವದಗತೆ ತಂಗೀ || ಸಿತ್ಯಾ ||
ಸಂದವು ತಿಳಿ ಮಂಗಳಾಂಗಿ || ೨ ||

ಇವಕಾಲದಿ ಗುರು ದೇವನ ಪದವನ್ನು |
ಭಾವದಿ ಭಜಿಸಮ್ಮಾ ತಂಗೀ || ಇದು ||
ಕೇವಲ ತಿಳಿ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೩ ||

— ಲಿಂಗ —

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಷ್ಠ ಚಿತ್ತಳೆ ಯೆಂದು
ಕೊಟ್ಟನು ಗರುನಾಥ ತಂಗೀ || ಮನ ||
ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸು ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವ ಕರಮನ ಭಾವದಿ
ಇರಸಿ ನೀನೊಲೆಯಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಇದು ||
ಪರತತ್ವವೆಲೆ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೨ ||

— ಜಂಗಮ —

ಸಂಗರಹಿತ ಮಹಾಲಿಂಗವೆ ನಿರುಪಮ |
ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಯೇ ತಂಗೀ || ಅಂತ ||
ರಂಗದಿ ತಿಳಿ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ಪಾದೋದಕ —

ಧರೆಯ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಗುರುಪಾದ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆ |
ಸರಿಯಲ್ಲ ಕೇಳಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಇದ ||
ನರಿತು ಸೇವಿಸು ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ಪ್ರಸಾದ —

ಆದ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಲಾದುದು ಶುದ್ಧ ಪ್ರ- |
ಸಾದ ವೆಂದರಿಯಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಜನ್ಮ ||
ಬಾಧೆಯ ಕಳೆಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ವಿಭೂತಿ —

ವ್ಯಸನ ಸಪ್ತಕವಳೆ ದಿಸೆವ ಚಿದ್ವಸ್ತವ |
ನೊಸಲಿನೋಳ್ ಧರಿಸಮ್ಮ ತಂಗಿ || ಮುಕ್ತಿ ||
ವಶವಪ್ಪದೆಲೆ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ —

ಕ್ಷುದ್ರಗುಣಂಗಳ ಛಿದ್ರಿಸು ವನುಪಮ |
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧರಿಸಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಜ್ಞಾನ ||
ಮುದ್ರೆಯೊಳಿರು ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ಮಂತ್ರ —

ವೇದ ಮಂತ್ರಗಳೆಗಾದಿ ಪಡಾಕ್ಷರಿ |
ಮೋದದಿ ಜಪಿಸಮ್ಮ ತಂಗೀ || ಪ್ರಣವ ||
ನಾದವ ತಿಳಿ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ಭಕ್ತಿ —

ಅಪ್ಪವರ್ಣದಿ ನಿಜ ನಿಷ್ಠೆ ಇದ್ದರೆ ಭವ
ಮುಟ್ಟಿದು ನಿನ್ನನು ತಂಗೀ || ಗುರಿ ||
ಮುಟ್ಟಬೇಕಲೆ ಮಂಗಳಾಂಗೀ || ೧ ||

— ಶಿವಾರ್ಪಣಮಸ್ತು —

— ಹರಕೆ —

ನಮ್ಮನ್ನು ಸಾಕಿ ಸಲಹಿ ದೊಡ್ಡವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮೈದೋರಿ ಹರನಲ್ಲಿ ಬೆರೆತ ನಮ್ಮ
ಸೋದರತ್ತಿ ಕೈ! ನಾ! ದ್ಯಾಮನ್ವಗೌಡಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಪಾಗಾದ, ಮೆಣಶಿಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮ
ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು
ನಂಜಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಮುಡಿಪು
ಇಂದು ಶರಣರ ಪಾದಪದ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ,
ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ದೊಡ್ಡವ್ವಾ ಕೋಂ ರಾಜಪ್ಪ ಪನಾಡಿ, ನೇಸರಗಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾಂತವ್ವಾ ಕೋಂ ಶಿವಪುತ್ರಪ್ಪ ತಡಕೋಡ, ಧಾರವಾಡ

ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುವ ವಿಳಾಸ

- ೧ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಬಿ. ಕಾಶೀಕಾಸಡೆ ಬುಕ್-ಸೇಲರ್ ಕುಲಬುರ್ಗ್
- ೨ ಮಹಾನಂದಾ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್ ಯಾದಗಿರಿ
- ೩ ಶ್ರೀ ಕೇ. ನೀರಣ್ಣ & ಸನ್ಸ್ ಆತ್ಮಾನಂದ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್ ರಾಯಚೂರು
- ೪ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತಿ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್ ರಾಯಚೂರು
- ೫ ಶ್ರೀ ಶುಭಜಪ್ಪಾ ಚಿತ್ರಗಾರ ಸ್ಟೇಷನರಿ ಮರ್ಚಂಟ ಕುಷ್ಟಗಿ
- ೬ ಶ್ರೀ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪಾ ಬಸಪ್ಪಾ ಅಡೂರು ಕುಷ್ಟಗಿ
- ೭ ಶ್ರೀ ಶರಣಯ್ಯಾ ಬಸಯ್ಯಾ ಮಠಪತಿ ರಂಗಂಪೇಟೆ
- ೮ ಶ್ರೀ ಮಹಾಂತೇಶ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್ ಬಾಗಲಕೋಟೆ
- ೯ ಆಕಳವಾಡಿ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್, ವಿಜಯರೋಡ ಧಾರವಾಡ
- ೧೦ ಶ್ರೀ ದೇಸಾಯಿ ಬುಕ್‌ಡಿಸ್ಟೋರ್, ಸುರಪುರ

ಮುದ್ರಕರು :

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾಯ್ಕ. ಪನಾರ,
ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್, ಧಾರವಾಡ

